

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 15. 4. 2022, číslo 1, ročník XLVII

Vážení čtenáři, připravili jsme pro vás jarní vydání Řečických zajímavostí. Koronavirová pandemie je již konečně na ústupu, avšak poslední týdny zasáhla srdce každého z nás probíhající válka na Ukrajině. Všichni si přejeme, aby agresivní akt Ruské federace, která okupuje svobodnou a demokratickou zemi, co nejdříve skončil. I přes tyto události je však potřeba hledět kupředu, zůstat pozitivní a užívat si radosti běžných dnů...

Za celou redakci a Město Kardašova Řečice bychom vám rádi popřáli krásné a pohodové Velikonoce a také chvíle pohody a klidu strávené nejen při prohlížení řečických novin...

A na co se můžete těšit uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

INFORMACE Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

KOMENTÁŘE DŮLEŽITÝCH UDÁLOSTÍ

POHLEDY DO HISTORIE

ROZHOVOR SE SPORTOVCEM

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jiřka Vondrková, František Beneš.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Foto na úvodní straně:

© Karel Ječný – Pohled na barevné Řehořinky.

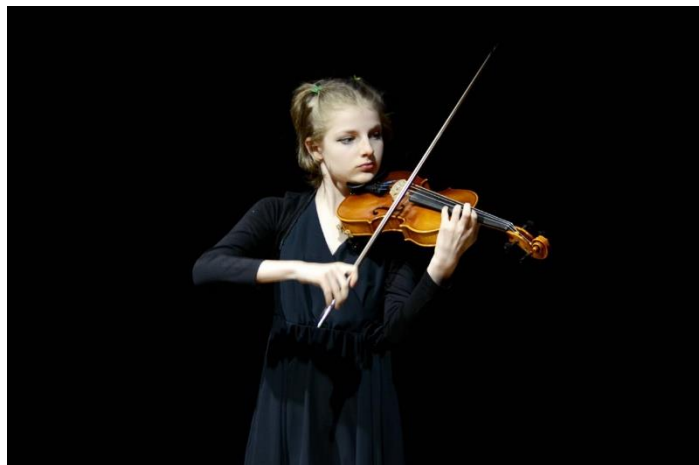
Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajimavosti@seznam.cz

Řečické zajímavosti jsou distribuovány zdarma pro občany Kardašovy Řečice.

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 47-48
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-11
Události, zajímavosti, komentáře	11-29
Základní škola	30-33
Hasiči	34-37
Divadlo	38-39
Sport	40-41
Historické okénko	42-44
Rozhovor	45-46

První tři fotografie: Tříkrálový koncert v kostele sv. Jana Křtitele. Poslední tři fotografie: Koncert žáků hudebního oboru Základní umělecké školy J. Hradec v radničním sále (foto: N. Semerád)

Plánované akce – upozornění

- 16. 4. Koncert Řečické kapely.** Koncert v Kulturním domě bude spojený se křtem čtvrtého CD Řečické kapely. Začátek v 19 hodin.
- 22. 4., 23. 4. a 29. 4. „Ženy Jindřicha VIII. aneb chudák králem“.** Premiéra a následné reprízy nového divadelního představení Divadelního spolku J.K. Tyla v Kulturním domě. Začátek v 19 hodin.
- 30. 4. Pálení čarodějnic.** Tradiční akce proběhne v zadní části řečického fotbalového hřiště. Začátek v 19 hodin.
- 1. 5. Setkání u mohyly TGM.** V Masarykově háji zahraje Machovo septeto a oslaví se historie Sokola. Začátek ve 14 hodin.
- 7. 5. Pietní akt u Pomníku padlých.** Těšit se můžete na lampionový průvod a ohňostroj. Začátek ve 20 hodin u hřbitova a ve 20:30 na náměstí Svobody.
- 18. 5. Literární večer.** Autorské čtení místních spisovatelů Zdenky Maršíkové a Jana Frolíka. Začátek v 18 hodin v městské knihovně.
- 27. 5. „Brouk v hlavě“.** Divadelní představení ochotníků z Deštné. Začátek ve 20 hodin v kulturním domě.
- 4. 6. Mezinárodní den dětí.** Celoměstská oslava mezinárodního dne dětí proběhne tradičně v zadní části fotbalového stadionu. Začátek v 15 hodin.
- 4. 6. „Kapr v luftě“.** Modelářský letecký den na letišti v Pleších. Začátek hlavního programu ve 13 hodin.
- 11. 6. Hasičská soutěž.** Tradiční hasičská soutěž na fotbalovém hřišti, začátek v 15 hodin. Večer se můžete těšit na taneční zábavu s kapelou CRASH.
- 25. 6. Pouťové podium.** Na náměstí Jaromíra Hrubého vystoupí Řečická kapela, Swinging Saxophones, Ilona Csáková a Baret. Začátek v 17 hodin.

Možné změny a doplnění – sledujte, prosím, webové stránky města, plakáty a hlášení rozhlasu.

Lidem zasaženým válkou na Ukrajině můžete pomoci
finančním příspěvkem Člověku v tísní.

SOS Ukrajina

č.ú.: 0093209320/0300

Z městského úřadu – slovo starosty města

Kardašova Řečice pomáhá Ukrajině

Autor: Petr Nekut

Situaci na Ukrajině sleduje celý svět a nejinak je tomu i v našem městě. Bezprecedentní ruský útok na tuto zemi vyvolal obrovskou vlnu solidarity s Ukrajinou. Rada města přijala usnesení odsuzující ruskou agresi a deklarovala vůli pomoci dle svých možností uprchlíkům z Ukrajiny. Spolu s našimi hasiči bylo uspořádáno několik sbírek materiální pomoci a naši občané se též aktivně zapojili do sbírek finančních v rámci různých neziskových organizací. Oslovili jsme rovněž Ukrajince, kteří v našem městě a okolí již delší dobu žijí s nabídkou pomoci pro jejich příbuzné a rodiny. Dále jsme oslovili naši veřejnost, aby nabídla možnosti ubytování či vybavení pro byty, které po rekonstrukci nabídne město uprchlíkům. Sešlo se velké množství pěkného zařízení pro domácnost, vybavení kuchyně, nábytku. Byty postupně vybavujeme. Několik spoluobčanů nabídlo i své volné rekreační domy k dočasnému ubytování uprchlíků. Všem tímto velmi děkujeme.

V naší škole i školce máme dostatek volných míst pro ukrajinské děti a počítáme s jejich umístěním po dobu jejich pobytu u nás. Podařilo se nám sehnat ukrajinskou učitelku, která umí dobře česky a měla by pomoci s výukou českého jazyka u těchto žáků či jejich rodičů. Nepočítáme naopak s umisťováním uprchlíků do budov jako jsou tělocvičny či kulturní dům, protože nechceme omezovat kulturní či společenský život města. Chtěl bych velmi ocenit veškerou pomoc, kterou naši občané poskytují Ukrajině či jejím občanům, poděkovat za ni a vyřídít, že oni si toho velmi považují a jsou za ni vděční.

Městská policie zahajuje svoji činnost

Autor: Petr Nekut

Nový rok 2022 přináší celou řadu změn a jednou z nich je i obnovení práce naší městské policie. Jejím pracovníkem se stal pan Zdeněk Lorenc, dříve příslušník Policie ČR, který po absolvování akreditačního školení složil příslušné zkoušky na strážníka městské policie a v druhé polovině ledna zahájil svoji praktickou činnost. Rozhodně nebudeme začínat rozdáváním pokut, ze začátku budeme spíše upozorňovat na porušování dopravních i jiných předpisů, ale pokud se budou přestupky opakovat, může dojít i na různé druhy postihu. Ze začátku se bude naše městská policie zaměřovat zejména na udržování pořádku, dodržování nočního klidu, parkování, pobíhání psů a úklid po nich, neoprávněné zábory městských pozemků a skládky na nich, ale i třídění odpadů či poškozování obecního majetku. V minulých letech byla velká poptávka po naší městské policii a teď je na nás, abychom ji v její práci pomáhali, zbavili se některých letitých návyků, které jsou v rozporu s nejrůznějšími předpisy i když se nám to někdy nemusí líbit. Všichni chceme pořádek a klid ve svém okolí, ale musíme začít u sebe.

Rekonstrukce kanalizace a vodovodu v Komenského ulici

Autor: Petr Nekut

První větší akcí letošního roku byla kompletní výměna vodohospodářské infrastruktury v Komenského ulici, která obnášela novou kanalizaci, vodovod, domovní přípojky i uliční vpusti či kontrolní šachty. Akce za téměř 2 mil. Kč začala v polovině února a byla dokončena před koncem března. Počasí nám přálo, a tak akce probíhala rychlým tempem. Na základě výběrového řízení ji provedla firma Jindřichohradecké montáže s.r.o.

Rekonstrukce ulice Komenského (foto: N. Semerád)

Hospodaření města skončilo přebytkem

Autor: Petr Nekut

Hlavním bodem březnového zastupitelstva bylo již tradičně schvalování výsledku hospodaření města za předešlý rok a tento výsledek byl pro většinu zastupitelů velkým a nutno říci i příjemným překvapením, neboť místo plánovaného schodku ve výši 21,5 milionů Kč skončil rozpočet nakonec přebytkem ve výši 14,3 mil. Kč. Příjmy se oproti plánu 51 mil. Kč navýšily na 70 mil. Kč a výdaje se z plánovaných 72 milionů snížily na 56 milionů. Na straně příjmů se o to zasloužilo zejména velmi dobré zvládnutí větrné kalamity, kdy jsme za včas vytěžené dřevo dostali téměř 6 mil. Kč, 4 miliony různých dotací, přeplněné daňové příjmy o 8 mil. Kč a dividendy od Teplospolu. Na straně výdajů pak zejména etapizace plynofikace a dotace zejména na lesnickou techniku. Z větších investičních akcí kromě zmiňované lesnické techniky jsou to zejména chodníky a osvětlení v Husově ulici, autobusová zastávka v Mnichu, osvětlení a kotelna ve škole, plynofikace, osvětlení a sekačka na fotbalovém hřišti, zateplení domů čp. 703 a 704 na sídlišti T. G. Masaryka a kotelny na radnici a autobusové zastávce.

Přes veškerou investiční aktivitu (22,5 mil. Kč) rozpočet skončil přebytkem, což je jistě velký úspěch, který svědčí o dobrém hospodaření města. Tento přebytek bude zapojen jak do letošního rozpočtu, tak bude v rezervě pro velké investiční akce, které město čekají v příštích letech.

Rozpočet na příští rok je schválen

Autor: Petr Nekut

Na prosincovém zasedání zastupitelstva města byl schválen rozpočet na rok 2022 v celkové výši více než 67 mil. Kč., z toho pak je téměř polovina (32 mil. Kč.) směřována do investic, což je ve srovnání s jinými městy, velmi vysoká část. K hlavním investičním akcím patří pokračující plynofikace města i plynofikace městských objektů – zejména škola, školka, školní družina, příprava stavebních parcel na Hůrkách, zateplení některých bytoven, výtah a počítačové učebny ve škole, revitalizace rybníka Žabov, nový trávník na fotbalovém hřišti i projekční práce v ulicích Husova a Tyršova a opravy bytového fondu. Na většinu akcí jsme požádali o různé dotace

a příspěvky, z nichž některé jsou již schváleny, o další pak budeme žádat. Úspěšní jsme v tom byli i v roce 2021, který skončil přebytkem. Hospodaření města je dlouhodobě přebytkové, město není zadlužené, a naopak se vytváří rezervy na velké investice, zejména do vodohospodářského majetku, které nás v příštích letech čekají.

Zvon na věži se opět rozezněl

Autor: Petr Nekut

Po delší odmlce, která byla zaviněna poruchou vyzváněcího zařízení a určitého vytlučení zvonu způsobeném narážením srdce zvonu po více než 150 let do stále stejného místa, u kterého hrozilo prasknutí zvonu, se po složité opravě opět rozezněl zvon na naší věži. Po složitém jednání s majitelem věže –

římskokatolickou farností a po posouzení celé problematiky odbornou firmou bylo přistoupeno k celkové opravě, která spočívala ve výměně vyzváněcího zařízení a otočení zvonu o 90 stupňů a jeho nové uložení do třmenů, které zajistí narážení srdce zvonu do zdravé části zvonu a prodlouží jeho životnost na mnoho dalších let. Město se podílelo na této opravě jednou polovinou a při této příležitosti nechalo na vlastní náklady nainstalovat na věž zvonkohru, která v adventním období 4x denně zpěstřovala vyhrávání koled tento sváteční čas. Posíleno bylo i osvětlení věže a nově nainstalováno vánoční osvětlení na starém hřbitově, které spolu se svatou rodinou v kapličky připomínalo adventní čas a křesťanské tradice s ním spojené.

Město Kardašova Řečice **odkoupí zemědělské pozemky od soukromých obyvatel.**
Telefon na městský úřad: 384 383 031, mail: posta@kardasova-recice.cz.

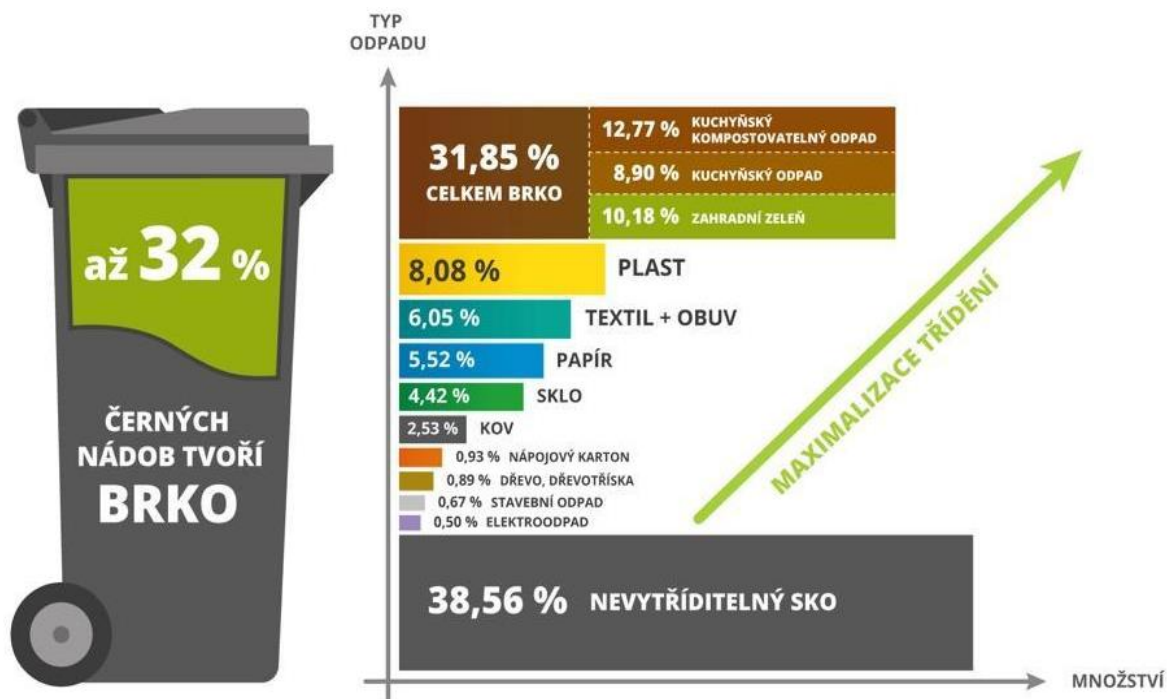
Byl zahájen **svoz bioodpadu**. Od pátku 25. 3., vždy sudý pátek v měsíci. Další vývoz bude 8. dubna, 22. dubna, 6. května atd.

Kompostováním snížíme množství odpadu až o třetinu

Autor: Město Kardašova Řečice

Podle statistik **kuchyňský a zelený odpad tvoří až 32 % obsahu běžné české popelnice na SKO!** Přitom bioodpad odpad je velmi dobře využitelný a na skládku v žádném případě nepatří. Vzniku tohoto odpadu se dá jednoduše předejít správným kompostováním.

Proč kompostovat?

Důvodů, proč kompostovat, je hned několik:

- **Získáte vlastní hnojivo**

Kompostováním vznikne hnojivo, které dá vaší zahradě bohatou přírodní výživu a zvýší kvalitu i úrodnost půdy. Navíc sami víte, co jste do něj dali, proto můžete hnojit s pocitem, že svým rostlinám dáváte to nejlepší. **A hlavně získáte kvalitní hnojivo úplně zdarma.**

- **Prospějete planetě**

Kromě vaší zahrady vám poděkuje i naše planeta. Kompostováním odkloníte bioodpad ze skládky, čímž zabráníte uvolňování škodlivého metanu do ovzduší a přispějete k ochraně životního prostředí před klimatickými změnami.

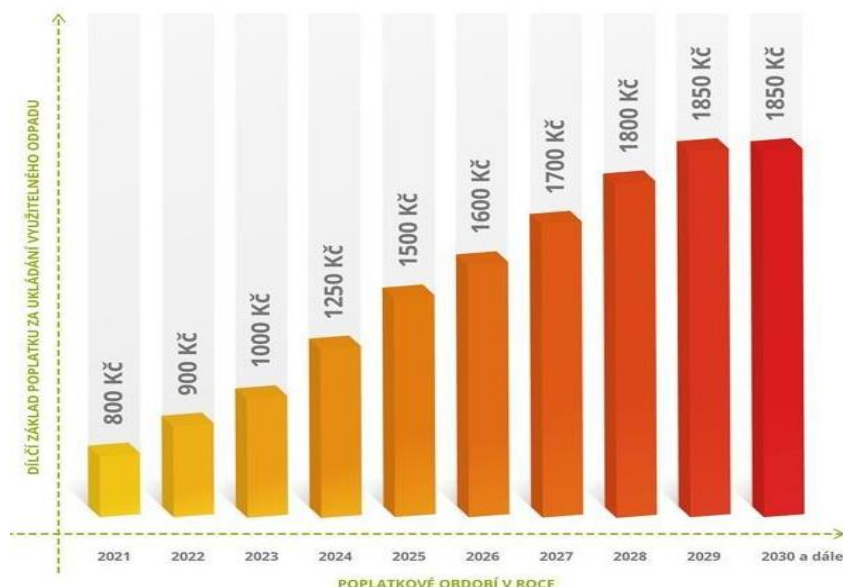
- **Ušetříte peníze z městského rozpočtu**

Kompostováním také ušetříte peníze z našeho rozpočtu. Každá obec i město platí 500 Kč za skládkování každé tuny smíšeného komunálního odpadu (SKO) a velkoobjemového odpadu (VO). Při nesplnění skládkovacích limitů (200 kg SKO a VO / občan v roce 2021) se poplatek navyšuje na 800 Kč za každou tunu navíc. V průběhu následujících let se tato částka může vyšplhat až na 1 850 Kč. Toto drastické zdražování se pak může promítnout i do poplatku za odpad u samotných občanů.

V současné době každý občan v Kardašově Řečici vyprodukuje 296,5 kg SKO a VO. Pokud ale začneme kompostovat, snížíme objem SKO v našem městě až o třetinu! Tím se vyhneme zvýšeným nákladům na odpadové hospodářství a ušetřené peníze pak můžeme investovat do rozvoje našeho města.

ZÁKON O ODPADECH

NÁVRH POPLATKU ZA UKLÁDÁNÍ
ODPADU NA SKLÁDKY V ČR

Jak správně kompostovat?

Správné kompostování je naprosto jednoduché, stačí dodržovat čtyři základní pravidla:

- Zajistíte správnou velikost materiálu – Hůře rozložitelné materiály jako dřevo, stonky starších rostlin, tvrdší části zeleniny apod. před zamícháním do kompostéru zmenšíte na velikost palce.
- Kompostujte a směšujte všechny materiály – Měkké, šfavnaté a zelené materiály jako hnůj, trus, posečená tráva, kuchyňský odpad apod. směšujte s hnědými, tvrdými a suchými materiály jako dřevní štěpka, piliny, hobliny, listí, sláma atd. Ideální poměr je 1:1.
- Zajistíte dostatečný přístup vzduchu – O to se postarají vzduchové otvory či některé materiály (stonky, skořápky, drobné větvičky atd.) a překopávání (2–3× za celou dobu, pokud chceme kompost do roka. Jestli ho chceme už do 3–4 měsíců, musíme kompost promíchávat alespoň 1× týdně).
- Správná vlhkost materiálu – Regulujte nadbytek vlhkosti přidáním suchého materiálu a vyvětráním celého kompostu. Nedostatek vlhkosti vyřešíte přidáním vlhkého materiálu a vody.

Co patří do kompostéru?

Zbytky z čištění a zpracování ovoce a zeleniny, menší množství rostlinných jídel a chleba, shnilé ovoce a zelenina, skořápky z vajec a ořechů, pecky a makovice, nasekané kukuřičné stonky a klasy, nasekané větve z křovin a stromů, květiny, tráva, seno, sláma, listí, piliny, hobliny, dřevní štěpka, plevel, posklizňové zbytky z pěstování, studený popel z čistého dřeva.

Co nepatří do kompostéru?

Zbytky masa, ryby a výrobky z nich, barevně potištěný papír, popel z uhlí a koksů, velké množství vařené stravy, mléko a mléčné výrobky, uhynulá zvířata a zbytky ze zabijačky, nerozložitelný materiál (sklo, plasty, kovy, textil), výkaly masožravých a nemocných zvířat.

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Úterý: neúřední den (8:00–11:30, 12:00–15:30)

Středa: 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: neúřední den (8:00–11:30, 12:00–15:30)

Pátek: neúřední den (8:00–11:30, 12:00–13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:00 – 11:00, 12:00 – 17:00

Čtvrtek: 8:00 – 11:00, 13:00 – 15:00

Pátek: 8:00 – 12:00

Sběrný dvůr

Provozní doba:

Středa: 16:00 – 18:00 (duben–říjen)

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Po tel. domluvě (384 383 031)

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 382 183**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

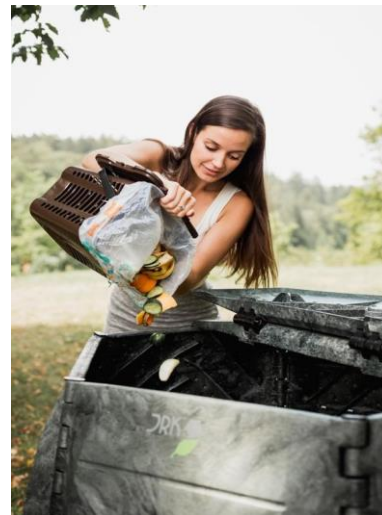
MUDr. Ilona Židková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jitka Dvořáková – **384 383 029**

Jak kompostovat v bytě?

Kompostovat můžete i v bytě za pomoci vermikompostéru. V tomto speciálním kompostéru žijí žížaly, které si pochutnají na zbytcích z kuchyně. Odmění se vám pak kvalitním organickým hnojivem, který prospěje vašim pokojovým květinám nebo zahrádkám na balkoně.

Výsledky dotazníkového šetření

Na závěr článku bychom ještě chtěli zmínit výsledky říjnového dotazníkového šetření, které se věnovalo předcházení vzniku odpadu včetně kompostování. Děkujeme, že jste si našli čas a věnovali ho zlepšení situace s odpady v našem městě. Moc si toho vážíme.

Ukázalo se, že téměř 53 % občanů, kteří se do šetření zapojili, se snaží předcházet vzniku bioodpadu kompostováním. Zjistili jsme také, že necelá polovina (44 %) majitelů zahradních kompostérů a vermikompostérů je používá denně, a to hlavně proto, že z nich získává kvalitní hnojivo pro svou zahradu a květiny.

To je chvályhodné, přesto je tady prostor pro zlepšení: Výsledky dotazníkového šetření totiž potvrzují, že pokud budeme kompostovat všichni, **snížíme množství odpadu v našem městě až o třetinu!**

Děkujeme všem občanům za spolupráci, těšíme na společné budování města s minimem odpadů.

- inzerce

**JHComp
INSTAL**

Klimatizace

Návrh řešení a realizace vhodné pokojové
či komerční klimatizace. Kompletní následný
servis a údržba klimatizačních systémů.

WWW.JHCINSTAL.CZ

Z jednání rady města

Ve zkratce z rady města

Autor: Dana Machová (místostarostka)

Rada například schválila:

- závěrečný účet města za rok 2021 a zprávu o výsledcích přezkoumání hospodaření se závěrem – nebyly zjištěny chyby a nedostatky
- výsledek hospodaření ZŠ a MŠ K. Řečice
- investici do oprav dmychadel na ČOV – instalaci frekvenčních měničů
- výsledek výběrového řízení týkajícího se úpravy trávníku na fotbalovém hřišti – firma EUROGREEN CZ s. r. o.
- navýšení rozpočtu probíhající rekonstrukce ulice Komenského z důvodu pořízení svodů okapů a šachet
- výsledek výběrového řízení na revitalizaci rybníka Žabov – firma ZPS JH spol. s. r. o.
- koupi nového projektoru a promítacího plátna do kulturního domu
- dodavatele ICT do počítačové učebny základní školy – firma VTR computers, s. r. o.
- pronájem autobusové zastávky novému nájemci
- žádosti o finanční příspěvek mysliveckého spolku Čihadlo, Řečické kapely, Sokola, SDH K. Řečice, SDH Mnich, Rybářskému svazu a spolku Slavia
- realizaci zateplení bytového domu čp. 702 na sídlišti TGM – firma VIDOX s. r. o.
- žádost o dotace na kompostéry a na výsadbu stromů v obci Nítovice
- přidělení bytů

Rada vzala na vědomí rozpočtová opatření č. 5 /2021, č. 6/2021 a č.1/2022. Starosta informoval členy rady o zajištění ubytování pro ukrajinské občany a o možnostech materiální pomoci. Ocenil aktivní spolupráci s veřejností. Dále seznámil členy rady s jednáním s ŘSD o předání silnice 1. třídy a o potřebné rekonstrukci celého průtahu městem. V souvislosti s rekonstrukcí byly zahájeny projektové práce.

Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Václav Vodrážka

Luboš Böser

Eva Stejskalová

Marie Kořínková

Zdeněk Doksanský

Zdeňka Bouzarová

Ivan Vašek

Věra Klašková

Božena Chramostová

Jana Houdková

Jan Landstein

Jarmila Slaninová

Jindřich Slanina

Milan Lepič

Eduard Adámek

Jiří Kačena

Ivana Vodičková

Jan Dušek

Vladimír Turek

Jana Benediktová

Růžena Bumbrová

Marie Seidlová

Dostávejte zprávy z naší obce prostřednictvím e-mailu.

Vážení občané,

naše obec vám nabízí možnost bezplatné služby Smart Info na odesílání důležitých informací a zpráv z obce přímo na Váš email.

Co služba přináší?

- Doručování e-mailů od obce
- Bezplatná služba
- Jednoduchá a rychlá registrace
- Možnost výběru kategorií zpráv
- Jeden účet pro více služeb
- Osobní údaje v bezpečí

Jak se zaregistrovat na odběr zpráv?

Registrace je velmi jednoduchá a rychlá.

1. Stačí kliknout na tlačítko zaregistrovat nebo načíst QR kód.
2. Vybrat svoji obec.
3. Zvolit kategorii zpráv, které chcete dostávat.
4. Zadat své kontaktní údaje.
5. Potvrdit a jste zaregistrováni.

K odběru zpráv se můžete zaregistrovat

Na webových stránkách naší obce

Chci se zaregistrovat

Jednoduše načtením QR kódu

Co můžete získat registrací do Smart Info?

- Oznámení o výpadcích elektřiny, odečtu vody, plynu...
- Připomenutí svozu odpadu
- Pozvánky na připravované události a akce v obci
- Změny otevíracích hodin pošty, obchodu, úřadu...
- Termíny očkování domácích zvířat
- Krátké a podstatné informace z obce

- inzerce

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu **Tetra** hnědá, Dominant všechny barvy, **Green Shell**-typu Araukana a **Dark Shell**-typu Maranska. Stáří 16–20 týdnů, cena 199–245,- Kč/ ks

Prodej: 11.5. a 21.6. 2022

Kardašova Řečice – u vlak. nádraží – 11.20 hod.

Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky. Info: Po-Pá 9.00-16.00 hod.,
tel. 601 576 270, 728 605 840, www.drubezcervenyhradek.cz

Příprava stavby obchvatu města Kardašova Řečice úspěšně pokračuje!

Zdroj: ŘSD, webová stránka Náš region

Dne 15. 3. 2022 vydal Krajský úřad Jihočeského kraje územní rozhodnutí na stavbu obchvatu. Jihočeský kraj při přípravě této stavby vyšel vstříc požadavkům města Kardašova Řečice a ŘSD ČR a zavázal se převzít do svého majetku stávající intravilánový úsek silnice I/23. „Pokud budou přípravy i nadále probíhat bez výrazných komplikací plánuje ŘSD ČR zahájit stavbu obchvatu v průběhu roku 2026“ uvedl Adam Koloušek z ŘSD. Podle předpokladů by pak stavba měla začít sloužit řidičům v roce 2028.

Události, zajímavosti, komentáře

Přes Polsko na Ukrajinu

Autor: Karel Kotil

Přátelství je důležitou součástí života nás všech. Jeho význam doceníme zejména v době, kdy pomoc přátel skutečně potřebujeme. A není vůbec důležité, jestli se jedná o přátelství mezi jednotlivci, mezi rodinami, mezi národy, nebo, jako v našem případě, mezi městy.

Jindřichův Hradec má několik spřátelených měst v zahraničí. Dnes je tím, které potřebuje poznat naše přátelství nejvíce Starýj Martyniv na Ukrajině. Krátce po vypuknutí války na Ukrajině tak bylo rozhodnuto, že je nutné poskytnout konkrétní pomoc. Starosta Jindřichova Hradce Ing. Jan Mlčák oslovil přímo svou kolegyni, starostku obce Starýj Martyniv s dotazem, co její obec nejvíce potřebuje. A pak už to bylo snadné, shromáždit potřebné vybavení, zejména karimatky, spacáky, drogistické zboží i trvanlivé potraviny trvalo jen krátce.

Humanitární pomoc Ukrajině. Zcela vlevo Karel Kotil (foto: archiv autora)

Vzhledem k tomu, že od letošního roku pracuji v oddělení krizového řízení Městského úřadu v Jindřichově Hradci, jsem se mohl zúčastnit dopravy humanitární pomoci pro obyvatele obce Starýj Martyniv.

Brzy ráno v úterý 8. 3. 2022 jsme se spolu s kolegou z Městského úřadu Jindřichův Hradec a dobrovolnými hasiči vydali na cestu k polsko-ukrajinské hranici. Počasí nám vcelku přálo, silnice byly suché, vymrzlé a navigace nám ukazovala 800 kilometrů do cíle. Přes Ostravu jsme směřovali dále do Polska, na hraniční přechod Smilnytsia – Krościenko, který byl našim cílem. Tam jsme se měli setkat se starostkou obce Starýj Martyniv.

V Polsku nás příjemně překvapilo organizované řazení na mýtných branách, kdy na každém mýtu je volný průjezd v pravém jízdním pruhu pro humanitární pomoc. Na přechod Smilnytsia – Krościenko jsme přijeli kolem čtrnácté hodiny. V obou směrech jsme viděli asi kilometr dlouhé kolony vozidel, jejichž majitelé čekali na své příbuzné a známé.

V samotném prostoru celnice byl poměrně velký pohyb osob, zvláště policistů, hasičů a dobrovolníků. Všichni se snažili o to, aby se přicházející Ukrajinci dostali co nejdříve do bezpečí. My, co žijeme v klidu ve svých domovech, si snad vůbec neumíme představit, jaká to musí být úleva, když po mnoha hodinách a dnech strachu a namáhavé cesty lidé překročí hranici a ví, že jsou v bezpečí. Přimo před hraničním přechodem bylo vybudováno stanové městečko sloužící jako zázemí pro ty, co pomáhají Ukrajincům před útrapami války.

Vzhledem k velmi rušnému provozu na hraničním přechodu nám trvalo

asi 4 hodiny, než jsme námi dovezenou humanitární pomoc předali do rukou paní starostce spřátelené obce.

Na cestu zpět do České republiky jsme s sebou vzali šest ukrajinských obyvatel, které jsme převezli do Brna. Vidět utrpení nevinných lidí, kteří nedobrovolně museli opustit svůj domov i své rodiště, byl pro nás zarcující. Všichni si přejeme, aby byl v celém světě klid a mír.

Farnost Kardašova Řečice se zapojila do pomoci Ukrajině

Autor: Pavel Kercl

Duchovní správce Řečické farnosti P. Skibinski s farníky nabídl prostory fary pro ubytování lidem utíkájícím z Ukrajiny před ruskou agresí. První patro řečické fary bylo po dobu posledních tří let neobýváno. Bylo potřeba místnosti zařídit tak, aby byly co nejlépe využity. Obstarat bytová zařízení, válečky, matrace dětskou postýlku, lůžkoviny, automatickou pračku, dovybavit

kuchyň, koupelnu, zprovoznit vytápění a v neposlední řadě i internet, aby měli prozatímní obyvatelé spojení se svou rodnou zemí a televizní signál. Prostě připravit útulné prostředí pro dočasný pobyt šesti lidí. Již 11. 3. 2022 jsme mohli ubytovat dvě rodiny. Dvě maminky se čtyřmi dětmi. Nejmladšímu chlapečkovi jsou 2 měsíce. Po krátkém odpočinku po dlouhé cestě a seznámení se s prostředím, se obě maminky aktivně zajímali především o dostupnost lékařské péče, o proočkování a následné zapojení tří dětí do školní docházky.

Touto cestou bych chtěl poděkovat za pomoc a vstřícnost Městu Kardašova Řečice, Základní škole a dětské lékařce. Dále pak děkuji za pomoc s vybavením firmám STARNET, Elektronika Beneš, Elektro Kovář, Neva a celé řadě občanů, kteří pomohli různými službami, věcnou i finanční pomocí. Obě maminky nám vděčně děkovaly za přijetí a ubytování v našem městě, což jsme pro jejich nelehkou situaci všichni rádi udělali.

Nové CD Řečické kapely

Autor: Karel Mach (kapelník)

V pořadí čtvrté CD natočila a v těchto dnech vydává Řečická kapela. Na nosiči je osmnáct nových, vlastních písniček, které napsali kapelník Karel Mach a zpěvák Petr Žížka. Jmenuje se podle úvodní skladby Svatební výročí. Písničky nazpívali zpěváci kapely Petra Englická, Jiřina Tůmová, Jan Dvořák, Petr Žížka a jako host vypomohla Helena Pokutová Hýnová, moderátorka Českého rozhlasu v Českých Budějovicích.

Řečická kapela se jako jedna z mála kapel u nás snaží nabízet posluchačům vlastní tvorbu a jinak je tomu i u tohoto CD. Přejeme všem našim posluchačům příjemný poslech. CD lze zakoupit v kanceláři Městského úřadu. Slavnostní křest se uskuteční koncem dubna v Kulturním domě v Kardašově Řečici. Termín bude upřesněn na plakátech a na FB stránkách kapely.

Řečická kapela je v současnosti složena ze čtrnácti muzikantů, dvou zpěvaček a dvou zpěváků. Naši domovskou scénou je samozřejmě Kardašova Řečice a blízké okolí, kde hráváme na koncertech, slavnostech, poutích, zábavách či tanečních večerech. Pravidelně také účinkujeme na dechovkových festivalech, kde se na jednom pódiu střídáme s nejlepšími dechovkami z Čech, Moravy, ale také ze Slovenska, Rakouska či Německa. Stále častěji vyjíždíme i mimo jižní Čechy, hlavně na Plzeňsko, kde velmi úspěšné, mimo jiné, bylo vystoupení v pořadu

Obal nového CD Řečické kapely (foto: archiv autora)

Josefa Pospíšila „Beze spěchu“ v legendárním plzeňském kulturním domě Peklo. Naše písničky hrají rádia ve svých pořadech zabývajících se dechovou hudbou, natočili jsme též medailon o naší kapele v TV Šlágry.

Jsem velice rád, že naše kapela a naše písničky si získávají stále více posluchačů nejen z Kardašovy Řečice a okolí, ale i z celé naší republiky, a dokonce i ze zahraničí.

Seznam písní nového CD Řečické kapely (foto: archiv autora)

Obsazení Řečické kapely

klarinet Es Jan Halák
klarinet B František Nohava
trubka 1B Karel Mach
trubka 1B Vojtěch Mach
trubka 2B Josef Mach
trubka 2B Mikuláš Mach
tenor Ladislav Pour
baryton Luboš Caha
trubka Es Miroslav Kříž
trubka B Jan Mach
bastrubka Václav Medek
pozoun Štěpánka Cahová
tuba Tomáš Goll
bicí Josef Drs

Zpěv: Petra Englická, Jiřina
Tůmová, Jan Dvořák, Petr
Žižka

**Facebooková stránka:
Řečická kapela**

Aktuální sestava Řečické kapely (foto: archiv autora)

- inzerce -

Koupím starší známky, mince, bankovky, odznaky, pohledy, obrazy, hodiny, hodinky, porcelán, sklo, vojenské předměty – šavli, helmu, uniformu a podobně. Můžete nabídnout i jiné staré předměty, celou sbírku nebo pozůstalost. Tel: 722777672

- inzerce -

Nejrychlejší PŮJČKA

volejte, pište: tel - 734 201 614

100% úroků zpět

- ✓ Soutěž o hodnotné ceny pro nové klienty v roce 2022
- ✓ Expresní vyřízení, peníze v hotovosti
- ✓ Menší exekuce nevadí
- ✓ Pro podnikatele, důchodce, cizince, zaměstnané i MD

Žádejte 5000,- Kč až 70000,- Kč

Volejte ihned :

734 201 614

UHLÍ BERÁNEK
BENAP s.r.o.
v zastřešené hale Jindřichův Hradec

**NEJLEVNĚJŠÍ
UHLÍ
JARO 2022**

Hnědé: Bilina (Ledvice) / Most
kostka, ořech I., ořech II.

Černé: kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé:
Rekord 4" 10 - 11 cm
Union 3" 7 - 8 cm
Rekord 2" 5 - 6 cm

Denně prodej a objednávky:
J. Hradec, Jarošovská 1339/II
Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Brikety dřevěné:
balení 25 kg

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288
777 321 288
www.uhliberaneck.cz

**SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM**

Čištění studní

Čistá studna = čistá voda, nezapomínejte na svou studnu!
Revitalizace a rekonstrukce skružených a kopaných studní.

Jsme malá, rodinná firma, s dlouholetou tradicí.

Hlavním programem firmy je čištění a renovace kopaných studní, studna by se měla jednou za tři až čtyři roky vyčistit, nebo alespoň důkladně zkontrolovat. Kdo má na dně velkou vrstvu usazenin a kalů, riskuje, že pije kontaminovanou vodu, ale může si tak zničit čerpadlo nebo domácí vodárnu.

Máte-li dotazy, tak mě neváhejte kontaktovat (cenová nabídka zdarma)**Vlastimil Voneš, tel. 602 101 618, e-mail: vones.vlastimil@seznam.cz**

Město Kardašova Řečice vyzývá své obyvatele – pokud budou moci darovat funkční, zachovalé věci pro ubytování ukrajinských občanů, aby se přihlásili na městském úřadě. Tel. číslo: 603 201 180 nebo 384 383 031.

Seznam věcí:

Kuchyňské a domácí potřeby – nádobí, utěrky, ručníky.

Nábytek – židle, stoly, skříně, postele, válečky.

Spotřebiče – ledničky, varné konvice.

Věci prozatím nevozte, v případě potřeby vás budeme kontaktovat.

Pomáhej Ukrajině

Zdravotní přednáška o bylinkách a mastičkách

Autor: Jan Pomije

Dne 10. března proběhla v radničním sále v Kardašově Řečici přednáška lázeňského léčitele a bylinkáře Karla Štenbaura. Přednášky se zúčastnilo 25 zájemců o bylinky a mastičky. Pan Štenbaur odpovídal v živé diskusi přítomným na četné dotazy, týkající se používání bylinek a mastiček. Návštěvníci přednášky se zajímali o bylinky potlačující bolesti, na posílení imunity, detoxikaci organismu a podobně. Pan Štenbaur zájemcům také prodával některé léčivé přípravky. Hodinová přednáška přítomným rozšířila vědomosti o účinnosti různých bylinek a celkově se líbila.

Archeologický výzkum zaniklého farního hřbitova u kostela sv. Jana Křtitele v Kardašově Řečici – I. část (terénní výzkum)

Autor: Gabriela Kocinová, Jan Kocina (archeologové Muzea Jindřichohradecka)

Kostel sv. Jana Křtitele v Kardašově Řečici představuje významnou v jádru raně gotickou stavbu pocházející prokazatelně z poloviny 13. století. Zatímco dnes je bezprostřední okolí kostela především na jeho severní straně tvořeno prázdným zatravněným prostorem, v minulosti se v těchto místech rozkládal intenzivně a dlouhodobě využívaný farní hřbitov, na kterém byli pohřbíváni farníci z Kardašovy Řečice i blízkého okolí. Hřbitov se zde velmi pravděpodobně nacházel již od doby počáteční existence kostela ve vrcholném středověku a zanikl až v závěru 18. století v rámci reforem císaře Josefa II. stejně jako mnoho dalších původně středověkých farních hřbitovů. Jelikož se tyto hřbitovy většinou nacházely přímo v jádru zástavby města, byly z hygienických důvodů rušeny a přesouvány na nové místo na okraji tehdejšího osídlení. V Kardašově Řečici tak byl na konci 18. století vysvěcen nový hřbitov na konci dnešní Hradní ulice (více k historii zdejších hřbitovů viz článek J. Frolíka v Řečických zajímavostech z roku 2011 – Frolík, J. 2011: I hřbitovy mají svou historii, Řečické zajímavosti XXXVI/3, 20–22).

O existenci původně farního a dnes již zaniklého hřbitova u kostela sv. Jana Křtitele většina obyvatel Kardašovy Řečice jistě věděla, nicméně až v loňském a letošním roce se naskytla příležitost získat více informací o jeho podobě, o preferovaném pohřebním ritu a v neposlední řadě i o zde pohřbených nebožtících. V rámci plynofikace města probíhající v letech 2021–2022 byla část liniového výkopu pro plynovod vedena v prostoru severně od kostela sv. Jana Křtitele a zasáhla tak areál zaniklého hřbitova. Z toho důvodu zde Muzeum Jindřichohradecka provedlo záchranný archeologický výzkum za účelem detailní dokumentace a šetření

Typické uložení zemřelého do hrobu v natažené poloze na zádech a v západovýchodní orientaci reprezentuje například hrob H37 (foto: archiv autorů).

vyjmutí přítomných lidských kosterních pozůstatků. Od září roku 2021 do března roku 2022 (se zimní přestávkou) se zde podařilo zatím odkrýt celkem 120 lidských kostrových hrobů. Všechny pohřby byly do země uloženy v souladu se základními vlastnostmi křesťanského pohřebního ritu, tedy v natažené poloze na zádech a kostrovým (nikoli žárovým) způsobem. Orientace hrobů zde byla nicméně na rozdíl od mnoha jiných archeologicky zkoumaných hřbitovů značně variabilní. Většina nebožtíků byla orientována v západovýchodním směru s pohledem k východu nebo v jakémkoli směru s pohledem na kostel. Západovýchodní orientace se objevuje ve středověku i novověku a souvisí s vírou ve vzkříšení mrtvých, které je očekáváno od východu, kam zemřelí symbolicky hledí. Paprčitá orientace s pohledem na kostel je běžná po celý novověk. Několik zkoumaných hrobů bylo nicméně orientováno i zcela opačně s pohledem směřujícím od kostela. Je pravděpodobné, že tyto hroby mohly ve své době kopírovat průběh určité cesty vedoucí skrze hřbitov, ke které byly orientovány podobně jako na některých současných hřbitovech.

Netypické uložení bylo zaznamenáno především u hrobu označeného H68. Zemřelý byl do hrobu sice uložen na zádech, ale zatímco jeho levá dolní končetina byla natažená, pravá byla výrazně pokrčena v koleni a ohnuta v kyčelním kloubu. Důvod této polohy byl prostý ale poměrně kuriózní. Při bližším průzkumu bylo zjištěno, že zde

pohřebný člověk měl trvale srostlý kolenní kloub v pokrčené poloze a nemohl tedy nohu narovnat. Je pravděpodobné, že k této anomálii došlo v důsledku určitého vážného úrazu. Bližší informace o zemřelém i o jeho zdravotním stavu v budoucnu prozradí antropologický průzkum.

V případě mnoha hrobových situací se podařilo doložit přítomnost rakve a je pravděpodobné, že pohřbívání v dřevěných rakvích bylo na hřbitově u kostela sv. Jana Křtitele běžné. Přítomnost rakve nám dokládají železné kované hřebíky rozmístěné kolem skeletu, případně obrys rakve v podobě tmavé linie zetlelého dřeva nebo v lepším případě i torzovitě dochované dřevěné stěny rakví.

Od dob novověku, a především v období baroka se do hrobů k zemřelému běžněji ukládaly různé předměty osobní zbožnosti (tzv. devocionálie), především růžence, křížky nebo medailonky s vyobrazením svatých. Jejich přítomnost byla doložena u několika pohřbů. Nejlépe dochovaná situace byla dokumentována v případě hrobu H62, kde se zachovala větší část růžence tvořeného většími dřevěnými a drobnými bronzovými spojujícími korálky. Součástí růžence byly zároveň tři kovové medailonky. Dva medailonky jsou oválné a jeden má tvar osmiúhelníku. Na obou stranách medailonů se původně nacházela vyobrazení svatých, která jsou bohužel dnes již nečitelná. Růženec byl původně omotán kolem pravého zápěstí a dále pokračoval vzhůru přes hrudník zemřelého.

U dalšího hrobu označeného H51 byl zachycen jeden kovový medailonek a jeden křížek v místě pravé dlaně a další dvojice medailonku a křížku se nacházela u pravého zápěstí. Všechny předměty byly původně zřejmě součástí růžence, ze kterého se opět dochovaly některé dřevěné korálky. V případě jednoho křížku se jedná o typ Caravaca v podobě dvouramenného kříže, který se v našich zemích více rozšířil v průběhu 17. století. Druhý křížek je klasický latinský a nese drobný korpus Krista.

Kromě předmětů osobní zbožnosti mohou být v některých hrobech zachovány i kovové součásti pohřebního oděvu. Vlastní textil se ve většině případů nedochová, neboť se jedná o organický a poměrně rychle rozložitelný materiál. V případě kovových oděvních součástí se většinou nacházejí přezky, knoflíky nebo záponky. Na hřbitově v Kardašově Řečici byly součásti oděvu zjištěny například u hrobu H14 a jednalo se o zmíněné oděvní záponky sloužící k jednoduchému sepnutí oděvu. Zachycena zde byla jedna záponka ve tvaru oka a druhá ve tvaru háčku,

Hroby H93 a H94 situované v těsné blízkosti (foto: archiv autorů).

Dobře patrný obrys původní dřevěné rakve hrobu H42 (foto: archiv autorů).

Dochovaná část dřevěné stěny rakve (foto: archiv autorů).

kteřé spolu tvoří funkční spínací celek. Vyrobeny jsou z tenkého bronzového drátu. V jiném hrobě označeném H66 byly nalezeny analogické záponky v počtu čtyř kusů.

V rámci archeologického výzkumu na zaniklém hřbitově nebyly zkoumány pouze lidské kostrové hroby ale i relikty kamenných zdí různého charakteru. Ve dvou případech se například podařilo odkrýt pozůstatky původní ohradní zdi hřbitova, která se do současnosti nezachovala. Jeden úsek byl zachycen severozápadně od kostela v blízkosti dnešní silnice a ohrazení farní zahrádky. Druhý relikv se nacházel na opačné východní straně hřbitova, přičemž zdivo zde směřovalo k jižnímu nároží dnešní fary. V severozápadní části hřbitova byla ve výkopu pro plynovod dále odkryta rozsáhlejší kamenná konstrukce spojená hlínou, která zde patrně tvoří nároží směřující ke kostelu. Nejedná se tedy o hřbitovní zeď ale o jinou větší kamennou stavbu, která byla pravděpodobně součástí hřbitovního areálu. Její přesná interpretace je zatím neznámá, teoreticky lze uvažovat například o kostnici, jejíž existence je v prostoru hřbitova doložena.

V hrobové vrstvě tvořící zásyp jednotlivých hrobů bylo zároveň získáno množství fragmentů keramiky datované od vrcholného středověku po novověk. Nejzajímavějšími jsou zlomky tuhové keramiky ze 13. století, které nám nepřímou dokládají přítomnost lidského osídlení v bezprostředním okolí dnešního kostela již v této době. Nálezy navíc odpovídají zjištěním, které zde byly učiněny při archeologickém výzkumu v roce 2011, kdy byl mezi kostelem a dnešní školou odkryt relikv kamenného objektu ze 13. století (viz článek V. Buriana v Řečických zajímavostech z roku 2011 – Burian, V. 2011: Archeologický výzkum v Kardašově Řečici (září 2011), Řečické zajímavosti XXXVI/3, 13–14).

Terénní část záchranného archeologického výzkumu stále pokračuje a v současné době se soustředí do posledního úseku výkopu pro plynovod na severozápadní straně kostela. Po jeho skončení bude pokračovat laboratorní část výzkumu, která zahrnuje zpracování vyzvednutých nálezů, a především také antropologické zhodnocení některých lidských kosterních pozůstatků, které nám umožní odhadnout pohlaví zemřelého, věk dožití a výšku postavy a dále i odhalit nemoci nebo zranění, kterými daný člověk za života prošel. O těchto nepochybně velmi zajímavých výsledcích antropologického průzkumu vás budeme informovat v některém z následujících čísel Řečických zajímavostí.

Kovový medailonek a křížek typu Caravaca uložené v pravé dlani jedince z hrobu H51 (foteno in situ) (foto: archiv autorů).

5 cm

Tři medailonky a dřevěné a drobné kovové korálky z růžence, který měl u sebe nebožtík z hrobu H62 (foto: archiv autorů).

Hledá se ropucha zelená

Autor: Hana Chobotská (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR – Správa CHKO Třeboňsko)

V České republice žijí 3 druhy ropuch. Ropucha obecná, ropucha krátkonohá a ropucha zelená. Patří mezi živočichy chráněné zákony ČR i evropskými směrnicemi.

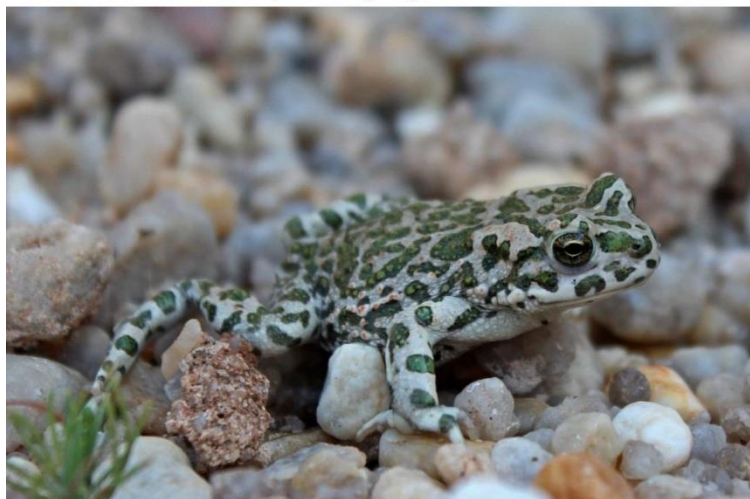
Počty ropuchy zelené na Třeboňsku v posledních letech značně klesly. V Atlase rozšíření obojživelníků v ČR z roku 1994 najdeme ještě údaje o výskytu roztroušeně po celém Třeboňsku. Podle nálezů za posledních 10 let už se ropucha zelená stabilně vyskytuje pouze v Lomnici nad Lužnicí a jejím okolí, jednotlivé údaje pochází z oblasti Novosedel nad Nežárkou a Třeboně a jediný údaj pak z pískovny u Boru. O výskytu ve zbylé části Třeboňska nemáme bohužel žádné informace. Proto bychom rádi oslovili veřejnost s prosbou o pomoc se zmapováním výskytu ropuchy zelené. Třeba má někdo „vlastní“ ropuchu na zahrádce, v zahradním jezírku nebo na stavbě, potkáva je při nočních toulkách Třeboňskem v obcích nebo přejeté na silnicích... Když se cítí ohrožená, může kůži vylučovat bělavý, slabě jedovatý sekret. Pro člověka není nebezpečný, pro jistotu nedoporučujeme na ropuchu sahat alergikům nebo malým dětem. Prosíme, vyfotťte ji a pošlete nám fotografii spolu s místem nálezu. Budeme rádi za každý údaj!

Základní barva těla ropuchy zelené je bělavá až šedá, s četnými nepravidelnými skvrnami zelené barvy, někdy také s cihlově červenými tečkami. Samičky dorůstají do velikosti 9 cm, samci jsou menší. Na jaře se ropucha probouzí koncem března a stěhuje se na místa rozmnožování. K tomu jí slouží nejlépe mělké, dobře osluněné nádrže – tůňky, pískovny nebo plůdkové rybníky. Najdete ji ale i v návesních rybníčcích nebo požárních nádržích, v kalužích na polích nebo uprostřed stavenišť. Rozmnožování probíhá v dubnu a květnu, kdy je ropucha aktivní i ve dne. Sameček láká samičku vysokým cvrčivým hlasem. Samička klade do vody dlouhé provazce vajíček, ze kterých se líhnou pulci. Ti se ve vodě velmi rychle vyvíjejí a po 2–3 měsících se mění v 1–2 cm velké žabky a opouští vodu.

Mimo dobu rozmnožování můžete ropuchu zelenou potkat v okolí rybníků, ale také v zahradách a parcích, zatoulat se může i do skleníku, v noci ráda pod lampami veřejného osvětlení chytá hmyz nalétávající na světlo. Přes den je zalezlá pod kameny a ve škvrách v zemi, v noci pak vylézá za potravou. Tu tvoří různé druhy hmyzu (brouci, pavouci, mravenci), žížaly nebo i plži. V říjnu až listopadu zalézá do úkrytů v zemi, kde přečkává zimu. Děkujeme za spolupráci!

HLEDÁ SE ROPUCHA ZELENÁ

Pomozte nám zmapovat výskyt tohoto silně ohroženého druhu na Třeboňsku!

KDY od dubna do října

KDE v zahradách,
v loužích na stavenišťích,
v návesních rybníčcích či požárních nádržích
v noci pod veřejným osvětlením

JAK HLÁSIT vyfocenou ropuchu pošlete s datem a přesným místem nálezu (ideálně bod v mapě) na e-mail:

hana.chobotska@nature.cz

Z nálezů došlých do 30. 11. 2022 vylosujeme 3, jejichž autoři se mohou těšit na drobnou odměnu!

Obecní kronika Kardašovy Řečice z let 1939-1940

Autor: Zdena Maršíková

Po přepadení Československa 15. března 1939 německou armádou se zásadně změnil způsob života ve státě již v předchozím roce okradeném o příhraniční oblasti. Hned následujícího dne byl výnosem Adolfa Hitlera vyhlášen Protektorát Čechy a Morava. Parlament přestal existovat, státním prezidentem byl jmenován Dr. Emil Hácha, ale skutečná moc od té doby patřila říšskému protektorovi. Státní správa podléhala říšské kontrole.

Jak se promítla skutečnost okupace do denního života našeho města v prvních válečných letech můžeme zjistit mimo jiné nahlédnutím do obecní kroniky. Téměř okamžitě byla zavedena platba také říšskou Markou v poměru 1 RM = 10 K. Jako jediná povolená politická strana, loajální k Říši vzniká Národní souručenství. V Kardašově Řečici je proveden nábor mužů 23. dubna s povinností přihlásit se do tří dnů a přihlásilo se 799 osob. Současně je založena i organizace Mládež Národního souručenství, která získala 131 osob.

Výročí narození Adolfa Hitlera, 20. duben, se stává státním svátkem, slaveným klidem a prací. Na veřejných budovách se musí vyvěšovat říšské prapory.

Koncem května bylo dokončeno asfaltování Hradecké ulice. Červen byl prohlášen měsícem čistoty. Úklid probíhal za účasti všech spolků a korporací, což prospělo vzhledu města. Státní dráhy začaly s rozšiřováním železniční tratě a kvůli tomu musela být přeložena silnice, vedoucí podle trati od Husovy ulice k Americe do stavu, jak ji známe dnes. Věž kostela sv. Jana Křtitele dostala nový krov, jenž provedla firma Ferdinanda Dejmků spolu s dalšími opravami.

V srpnu vyšlo nařízení protektorátních úřadů, že veškerý úřední styk mezi protektorátní správou a Říší musí probíhat buď německy nebo dvojjazyčně, tedy německy i česky.

Dne 25. září byly uzavřeny obchody a prováděl se soupis potravin. Následně 28. září jsou obyvatelstvu vydány kmenové listy, podle nichž je stanoven nárok na

příděl potravin každé rodině. V obci bylo tehdy 812 rodin a celkový počet obyvatel činil 2 546 osob. Podle počtu členů domácnosti byly vydány potravinové lístky a lístky na mýdlo. Pro domácnosti jsou zavedeny i přidělové lístky na uhlí, v prosinci je ukončen volný prodej textilního zboží a zavedeny rovněž přidělové lístky.

V neděli 22. října se začaly vydávat nové občanské průkazy. Státní svátek na 28. října byl zrušen a stanoven jako běžný pracovní den. Zároveň bylo vydáno nařízení o zatemnění oken domů po setmění. V listopadu rozhodlo zastupitelstvo o zrušení starého hřbitova v Hradní ulici a jeho parkové úpravě.

Na počátku roku 1940 povolil Zemský úřad pořádání trhů na dobytek každé třetí úterý v měsíci. V únoru byl proveden soupis zemědělských pozemků a zřízena ovocnářská rada. Z městské knihovny bylo z politických důvodů vyřazeno 201 knih, které byly odeslány Okresnímu úřadu v Třeboni.

Dne 11. března 1940 vznikl na pile tesařského mistra Ferdinanda Dejmků požár, při němž sám majitel přišel o život.

Výroční den okupace, 15. březen, se stal státním svátkem!

Pro velké množství polomů v okolních lesích bylo obyvatelstvo vyzváno, aby se předzásobilo dřevem na topení. Všichni majitelé koňských potahů museli vypomáhat při odvozu dřeva z lesů. Velké mrazy této zimy zničily zaseté žito na všech polích.

V červnu toho roku byl domácnostem snížen příděl uhlí. Také se

konala sbírka pro německý Červený kříž. Na začátku července v odpoledních hodinách zasáhla Řečici vichřice, která způsobila velké škody na střechách a zničila mnoho stromů.

Městský archivář PhDr. Bartoloměj Víta připravil pro pražský rozhlas relaci o Kardašově Řečici, která se vysílala 29. září. V říjnu jednalo zastupitelstvo o stavbě nové školy. Uvažovalo se o vhodném pozemku na Vrších proti Smetanově ulici. V pivovaru byl zřízen veřejný kryt pro obyvatele města pro případ náletů.

V roce 1940 museli všichni státní zaměstnanci prokázat svůj arijský původ do třetí generace zpětně, a to i u svých manželských partnerů.

Začátkem listopadu přijeli do Řečice němečtí utečenci z Besarábie, dvě stě padesát jich bylo ubytováno na zámku. Kvůli růstu cen byly zvýšeny přídavky na děti ve výši 150 Kč.

Zápisy v obecní kronice tímto měsícem oficiálně končí, 20. listopadu musela být kronika odevzdána Okresnímu úřadu v Třeboni. Kronikář Bohumil Klačka však během války dál soukromě zapisoval události ve městě a kroniku po válce zpětně doplnil.

I tento krátký nástin událostí stačí pro představu života s omezením osobní svobody, striktně stanovým přidělovým systémem základních životních potřeb a podléhající kontrole v každém ohledu. Ještě nedávno jsme si neuměly ani představit, že bychom se mohly v dnešní době dožít válečného konfliktu, který by zasáhl i naši zem. Co si můžeme myslet dnes?

Sto let od dvojnásobné loupežné vraždy u Pohoře

Autor: Václav Maršík

Nedávno uplynulo sto let od události, která tehdy vzrušila naše blízké okolí. V katastru obce Pohoř byli zavražděni a oloupeni dva řezníci, jdoucí na trh do Deštné. Díky dobré profesionální práci tehdejších četníků ze stanic v Kardašově Řečici, Soběslavi a Mezimostí se podařilo vraha dopadnout ještě též den, osm hodin po vraždě.

Řezníci z Chodova u Prahy Josef Řeřicha a Václav Birnbaum se v úterý 14. února 1922 vydali s notně naditými peněženkami na každoroční dobytčí trh v Deštné, jenž byl toho roku stanoven na středu 25. února. Volili cestu přes Kardašovu Řečici, kam dorazili vlakem večer o půl deváté. Ubytovali se v hostinci Hypolita Čadka (později U Filků) na Malé Stránce. Byli zde známí, jelikož již dříve jezdili do našeho regionu kupovat jateční dobytek. Na druhý den v 5:45 ráno se vydali pěšky silnicí na Pohoř. Cestou je potkali bratři Kubíčkoví – truhlář Václav Kubíček, tesař František Kubíček a kolář Josef Kubíček, a truhlářský pomocník František Hejda, všichni z Pohoře, kteří šli do Řečice do práce. Ti později podali svědectví, že za řezníky v těsném sledu šel muž v bělavém kabátu, bělavém klobouku a šále kolem krku. Jak se později ukázalo, šlo o šestatřicetiletého Ludvíka Nováka z Malého Bednářce (dnes Bednářeček poblíž Žirovnice), známého četníkům pro mnohé přečiny již z dřívějška. Do té doby byl již sedmkrát trestán za násilí, podvody a krádeže.

Řečický železniční zřízenec Josef Drn viděl Ludvíka Nováka ve středu ráno po příjezdu vlaku ve 4:45 od Veselí – Mezimostí (viz pozn.1) vyčkávat v čekárně řečické železniční stanice. Jak vidno, Novák měl čas řezníky vyhledat a sledovat. Dostihl je asi 200 metrů za Pohoří v místě, kde není od vsi vidět a k Pluhovu Ždárů je ještě daleko. Revolverem zastřelil ještě na silnici Řeřichu. Birnbaum se snažil zachránit útekem do pole, ale Novák jej dostihl a též zastřelil. Byl si vědom, že nemá mnoho času, neboť na silnici se mohl každou chvíli někdo objevit. O jeho chvatu svědčí to, že při hledání

peněženek obětem utrhál knoflíky. Potom odešel zasněženou krajinou do údolí Žďárského potoka směrem ke Klenovu.

Řečický obchodník s kuchyňským zbožím Josef Sviták se o půl šesté ráno vydal s vozem taženým koněm též na deštný trh. Cestou do Pohoře jej dostihli řezník a hostinský Karel Hazuka a výměnkář František Kostroun z Nítovic, kteří měli stejný cíl, takže dál pokračovali společně. Byli první, kteří přišli k místu tragédie. Tam je došel i řečický obchodník Jan Kříž, který oběti znal a jako první je identifikoval. Pak odklidili mrtvolu Josefa Řeřichy z cesty tak, aby mohli povozem projet, pověřili dvojici jdoucí do Řečice k vlaku, aby nález oznámila pohořskému starostovi a řečickým četníkům a pokračovali ve své cestě k Pluhovu Ždárů.

První úřední osoby, které se dostavily na místo činu byli řečičtí strážníci pod vedením vrchního strážmistra Ludvíka Kercla. Zajistili místo činu, provedli první výslechy a o trestném činu informovali Okresní soud ve Veselí a blízké okolní četnické stanice.

Při svém útěku z místa činu se pachatel dostal přes pole až ke křížku před Klenovem u klenovské silnice. Odtud šel po silnici k Řečici. Před Řečicí poblíž bývalé Kubíčkovy pily, v místech, kde se říkávalo U doubku, se však rozhodl obec obejít. Odbočil vpravo, přešel pohořskou silnici a sestoupil do údolí Kardašského potoka. V těchto místech byl viděn v 7 hodin ráno z bytů Šimovy továrny (zřejmě V Lažanech) dělníky Václavem Hamrem, Matějem Kazdou a Vojtěchem Kryštofem. Prošel pod Knejslovým kopcem, mezi rybníky Obecním a Hladovem, Šlechtovým a Svitalem, a podél rybníčků

Kameníček a Bočný došel ke Lhotě. Zde ale odbočil vlevo, přešel železniční „taliánský“ most a po polní Hraniční cestě, která vedla po hranici mezi řečickým a plešským katastrem obešel Pleše. U Remízu ho prý viděl hajný Škrdle. Asi v místě, kde překročil cestu mezi Plešemi a Vřesnou se dal vpravo na sever, obešel tamní rybníčky a les až došel k železniční trati u rybníka Velká Ohrazenice, kterou překročil a pokračoval na sever. Minul Újezdec, překročil státní silnici z Jindřichova Hradce do Dráčkova a minul Doňov. Zde vstoupil na území okresu Soběslav. Přes pole došel až k silnici mezi Lžínem a Přehořovem a za ní se dal podle okraje lesa až k Dírenskému potoku, kde si čistil krví potřísněný kabát.

Náhoda tomu chtěla, že při silnici mezi Hrušovou Lhotou a Kva-sejovicemi se tou dobou vyskytovala patrola soběslavských četníků, strážmistrů Josefa Eliáše a Felixe Kotásky. Ti byli již dopoledne o vraždě u Pohoře telegraficky vyrozuměni, takže když odpoledne uviděli u Dírenského potoka unaveného, mokrého a zakrvaveného Ludvíka Nováka, jenž ani neuměl logicky vysvětlit svůj stav a důvod pobytu zde a svou výpověď neustále měnil, pojali podezření, že jde o hledaného pachatele. Nováka zadrželi a odvedli na soběslavskou služebnu. Vražedná zbraň ani lup u něj nebyly nalezeny. V době zadržení měl u sebe pouze částku 932 Kč. Četníci jej umístili do vazební věznice Okresního soudu v Soběslavi.

Odpoledne o 15. hodině se na místo činu dostavila komise Okresního soudu ve Veselí vedená soudním radou B. Heidingerem, který provedl ohledání místa činu.

Komisi byli k dispozici soudní svědci řečický obchodník Karel Vodrážka a rolník Jan Hes. Přibližně ve stejnou dobu se vydali z místa činu po vrahových stopách četníci z Mezimostí, vrchní strážmistr Jindřich Lukeš, strážmistr František Příbyl a z Jindřichova Hradce vrchní strážmistr František Jahoda a strážmistr Jan Výleta. Práci měli ulehčenou tím, že krajina byla pod sněhem a vrah měl snadno rozpoznatelnou stopu. Jeho boty byly totiž ocvočkovány starými rakousko-uherskými železnými dvouhaléři. Snadno se dostali až ke Klenovu, kde se jim ale stopa ztratila. Později se jim díky svědectví dělníků z Šimovy továrny podařilo stopu nalézt, ale do setmění se dostali pouze k lesíku Cihelna u Újezdce, kde museli toho dne sledování vrahovy stopy přerušit.

Druhý den, ve čtvrtek 16. února, četníci z Mezimostí spolu s řečickým strážníkem Janem Zadražilem pokračovali ve sledování stopy od místa, kde předešlého dne skončili. Současně soběslavští strážníci, kteří předcházejícího dne zadrželi Nováka se rozhodli jít po jeho stopě opačným směrem, tedy od místa zadržení, aniž věděli o akci strážníků z Mezimostí. Tak se stalo, že asi čtvrt hodiny po poledni se obě skupiny setkaly u Sýkorova domku u Újezdce, čímž bylo potvrzeno spojení mezi místem zločinu a místem dopadení pachatele. Obě skupiny pak o stopování vypracovaly mapové náčrty.

Zároveň komise veselského Okresního soudu pokračovala v Řečici ve vyšetřování. Za přítomnosti soudních svědků soustružníka Josefa Vaňka a řečického hrobníka Hynka Radosty byla provedena pitva obětí, kterou provedli místní lékaři a soudní znalci MUDr. Karel Vaněk a MUDr. Filip Rábl v márnici řečického hřbitova. Po ukončení práce komise byl stanoven následující scénář vraždy. Ze zdrojů cituji Jana Macha: „Vrah šel těsně za oběma řezníky a z bezprostřední blízkosti střelil revolverem zezadu nejprve z pravé strany do krku Josefa Řeřichu. Řeřicha, protože jeho zranění nebylo smrtelné, chvíli s vrahem zápasil. Pak ale klesl oslaben ztrátou krve na silnici a pachatel mu prostřelil temeno hlavy. Po zabití Josefa Řeřichy vystřelil vrah na Václava Birnbauma a zasáhl ho v oblasti beder. Birnbaum navzdory zranění utíkal do polí. Pachatel ho začal pronásledovat a v běhu po něm střelil. Nejprve ho jen lehce škrábnul kulkou nad levým okem. Další ranou mu však prostřelil lebku. Pak pachatel oběti prohledal a okradl. Vše se seběhlo mezi šestou a sedmou hodinou ranní.“

Portmonky s penězi i s osobními doklady obou řezníků našli soběslavští četníci strážmistr Josef Eliáš a četník Antonín Srkal 20. února 1922 po důkladné prohlídce místa zadržení, v králičí noře. V Řeřichově náprsní tašce bylo 17 352 Kč a Birnbaumově 13 090 Kč. Vražedná zbraň, pistole Browning ráže 7,65 byla soběslavskými četníky nalezena v blízkosti místa

nálezu peněženek až 5. května 1922 rozložená na dva kusy.

Novák po celou dobu souvislost svojí osoby s pohořskou vraždou popíral a veškeré důkazy svědčící proti němu vykládal jako nešťastnou shodu náhod. Nakonec byl převezen do tábořské věznice a jeho případ byl předán Krajskému soudu v Táboře, jehož porotní soud, který se konal 11. a 12. května 1922 odsoudil Ludvíka Nováka za zločin loupežné vraždy k trestu smrti. Jeho žádost o milost prezident republiky T. G. Masaryk 28. prosince 1922 zamítl. Navzdory všem jasným důkazům Novák svou účast na vraždách popíral, a nepřiznal se ani v dopisu na rozloučenou svým rodičům před popravou. Novák byl popraven v tábořské věznici 9. ledna 1923 v 8 hodin ráno. V historii první republiky to bylo poprvé, co byl vykonán nejvyšší hrdelní trest.

Počátkem padesátých let, když jsem byl klukem, jezdili jsme s rodiči a bratrem o prázdninách z Řečice do Pohoře pomáhat tetě a strejdovi v zemědělství. Tehdejší místní dospělí si ještě pamatovali loupežnou vraždu dvou řezníků, a sám se pamatuji na pomníček s již těžko čitelnými jmény obou zavražděných, jenž stál při silnici na jejím místě. Vlastně v té době již ležel rozlomen vedví. Čas běžel, pamětníci nás opustili, a i pomníček asi časem skončil v základech nějaké stavby. Tak alespoň tento článek budiž vzpomínkou na tragédii, která se stala v našem kraji před sto lety a na lidi kolem ní.

Pozn.1: V té době na území dnešního Veselí nad Lužnicí byla dvě města. Okresní město Veselí, to byla ta část s kostelem na vršku, a Mezimostí, kde se nacházelo vlakové nádraží. Nádraží neslo název Veselí – Mezimostí. Hranicí mezi oběma městy byla řeka Nežárka. K jejich spojení pod společný název Veselí nad Lužnicí došlo až říšským nařízením v době německé okupace v roce 1943.

Pozn.2: Stanice Dvojka Českého rozhlasu se před časem inspirovala tímto případem a natočila pořad „Krev na sněhu“; viz internet

Zdroje: Jan Mach: Okresnímu soudu ve Veselí nad Lužnicí: „U Pohoře vražda dvou řezníků, očekávám četnictvo“; Veselsko 8/2015

Pamětní kniha Kardašové Řečice 1914–1925; SOKA Jindřichův Hradec

Martin Klečáček: Vznik Československa a četnická stanice v Kardašové Řečici; text v knize Jan Frolík (ed.): Zaneště city mé ku klidné Řečici...; Epika, 2012

Vladimír Šindelář: Hrdelní příběhy tábořské; Praam, 2003

Vít Řezáč: První rozsudek smrti v Československu byl vykonán v Táboře nad vrahem z Malého Bednářce; JcTEĎ.cz

Pokorné verše úcty k životu

Autor: Jan Frolík

Zdenka Maršíková je autorkou, která je minimálně v našem regionu všem čtenářům dobře známá. Kdyby se po odchodu do důchodu koncem minulého století nepřistěhovala se svým manželem do Řečice, nejspíše by se nemohli ti, kteří si vytvořili k našemu městu vstřícný vztah, těšit ze čtyř knih (pátou napsala s manželem Václavem) a z mnoha článků v Řečických zajímavostech, inspirovaných jejím zájmem o místní dějiny a životy významných zdejších rodáků.

Tvůrčí aktivity Zdenky Maršíkové však našly uplatnění i v beletrii. Kromě populárně naučných titulů vydala, jak je většině obyvatel našeho města dobře známo, rovněž úspěšnou knihu pohádek a dalšími příběhy určenými zejména dětem přispěla do dvou antologií. Koncem letošní zimy rozšířila tato velmi kreativní autorka sumu svých dosud vydaných publikací i o útlou knihu básní působivě nazvanou Jak letět bez křídel.

S výjimkou několika emotivně výrazněji pojatých textů z časů autorčina mládí a dvou balad se jedná o poezii výrazově střídou, střizlivě, přitom však básnicky poučeně komentující běh jednoho

lidského života. V popředí zájmu Zdenky Maršíkové stály vždy především příroda a rodina. Z veršů motivovaných blízkým vztahem ke krajině zaujmou určitě řečické čtenáře nejenom ty, které inspirovala místa jim dobře známá – rybník Svital, židovský hřbitov, háj nazývaný V doubkách u Velkého – ale i další, včetně těch, v nichž se ozývá lidová nota. Rodinné verše dokládají, dnes téměř atypicky, že i vztahy mezi nejbližšími mohou být harmonické, pokud není člověk zaujatý jen sám sebou a dokáže být i náležitě tolerantní. Autorčina přemýšlivá vyznání patří též domu v Komenského ulici, který již více než dvacet let s manželem obývá a kde je navštěvují jejich děti a vnoučata, a zahradě u něj

s květinami a ptáky, sbírka však obsahuje rovněž verše s přesahem do širšího lidského společenství.

Básnická kniha Zdenky Maršíkové je rozdělená do pěti oddílů. Poslední, nazvaný Dobré i špatné zprávy, obsahuje drobné sentence, mezi něž patří i ty napsané v duchu dnes oblíbeného haiku, poetické miniatury, která má svůj původ v Japonsku a již se její tvůrci snaží vyjádřit co nejméně slovy proměnlivost a prchavost lidského života. Jedno takové velmi vydařené trojverší připojuji na závěr své stručné recenze:

Po Silvestru

*k starým předsevzetím
přidávám nová.*

Bude mít také Karel Lustig svoji biografii?

Autor: Jan Frolík

Protože jsem už v notně pamětnických letech a nikdy jsem se nadlouho z Řečice nevzdálil, vynořuje se mi ve vzpomínkách spousta dávno mrtvých místních obyvatel, a to i těch, které si v ní můžou pamatovat už jenom nemnozí. Patří mezi ně i dvě starší štíhlé dámy – říct pouze ženy by zde nebylo namístě – které v 50. letech vždy jediné spolu vycházely do ulic městečka a já, který jsem jako kluk trpěl pocitem, že jsem svými blízkými vychováván více pro oči Řečice (Co tomu řeknou lidé?!) než kvůli sobě samotnému, jsem na ně pohlížel ne právě se sympatiemi. Připadalo mi totiž, že jsou příkladným ztělesněním oné okázale povýšené počestnosti, která mně osobně příliš neimponovala. V Řečici byly známy jako slečny Lustigovy, ale nemýlím-li se, nejednalo se o slečny, nýbrž o vdovy, pro což by ostatně svědčilo jejich důsledně tmavé odění. Označení slečna přežívalo zřejmě z dob, kdy ještě nebyly vdané. Každopádně je však jisté, že patřily k rodu, který měl v obci kdysi výsostné postavení a jehož příslušníci byli zvyklí na to, že se k nim všichni chovají s úctou.

Teprve nad novou historickou prací Mgr. Petra Šfovíčka ze soběslavského a veselského muzea jsem si uvědomil, že i Lustigové byli jen obyčejní lidé, kteří i přes své dobré společenské postavení a majetkové zajištění v životě občas bloudili a nikoli bez komplikací v něm nalézali svoje místo. Odborný

pracovník soběslavského a veselského muzea se v biografické studii nazvané K životu a dílu Karla Lustiga (1856–1924), jejíž první díl by měl vyjít v Jihočeském sborníku historickém, zabývá osobností tohoto významného řečického rodáka, a to zejména jeho žákovskými, studijními a učitelskými

Karel Lustig (1856-1924) jako Petr Vok (foto: wikipedia).

lety. A budiž k autorově cti rovnou řečeno, že jeho práce líčí život obětavého jihočeského školského a kulturního činitele z konce vlády Habsburků na českém trůně a počátků samostatného Československa bez zbytečné idealizace, která na něm možná v jeho rodišti kdysi ulpívala.

Životní dráha Karla Lustiga nebyla především v jeho mladších letech bez překážek, a ne vždy dělal matce Karolině a babičce Evě Lustigové, které ho po smrti jeho otce (v Řečici zastával řadu let funkci purkmistra a výrazně se angažoval i v politice širšího regionu) v roce 1867, jen samou radost. Z jindřichohradeckého gymnázia, které začal studovat ve třinácti, po třech letech odešel (podle vlastních slov se raději než latině věnoval divadlu, četbě a psaní básní), brzy se rozloučil i s německou reálkou, kde si nepadli do oka s deskriptivní geometrií (bože, co jen jsem kvůli ní sám zkusil od své tety, učitelky matematiky a fyziky, za dob vlastních středoškolských studií: Podívej, ty čuně, jak jsi ten rys zase upatřil!) a nakonec zakotvil v Soběslavi, kde se stal roku 1873 studentem učitelského ústavu, tzv. pedagogia, na němž o čtyři roky později zdárně složil maturitní zkoušky, v autobiografických záznamech však uvádí, že mu bylo vyučujícími vytýkáno, že raději než do školy chodí do hospody (že by to byla jedna z těch lidových – U Srnské nebo U Vopičáka, do kterých jsem v době, kdy jsem studoval na soběslavské esvévěešce, chodíval s kamarády já – sice pochybuju – to spíše do Zvonu nebo ke Slunci, ale jako

potenciální spolužáci bychom si spolu určitě dobře rozuměli).

Po absolvování tříleté povinné vojenské služby úspěšně vykonal zkoušky učitelské způsobilosti pro obecné a měšťanské školy a v letech 1883–1891 učil češtinu, později pak i němčinu, na měšťance v Milevsku, odkud v roce 1891 odešel do Bechyně, kde si velmi stěžoval na havarijní stav místní školní budovy a v mezích svých možností usiloval o nápravu. „Pamatujte si, že co dáme škole, ušetří naše obec na odrostu pak v káznicích a nemocnicích“, napsal v jednom velmi kritickém, až sarkastickém dopisu. (Moje matka chodila téměř před 100 lety našťestí už do nové bechyňské školy.) Z Bechyně vedla profesní cesta řečického rodáka r. 1895 do Soběslavi, kde už zakotvil natrvalo a působil zde i ve funkci ředitele obecné a měšťanské školy, a to až do svého odchodu do důchodu v roce 1924. Odpočinku po dlouhém pracovním vypětí si však užil jen nesmírně krátce, protože pouhých pět dní od nástupu do penze nečekaně zemřel.

Kdyby byl Karel Lustig jen řadovým učitelem, byl s dobrými pedagogickými výsledky, asi by málokoho napadlo napsat jeho biografii. Aktivita tohoto velice agilního a společensky založeného kantora

však dalece přesahovaly povinnosti, které musel plnit při běžné výuce. Zasazoval se o pokrokové školské reformy (byl i členem výboru Zemského ústředí jednoty učitelů měšťanských škol), zhotovoval vlastní učební pomůcky, pořádal přednášky, vášnivě rád cestoval a fotografoval, organizoval výstavy, redigoval regionální periodika, sám napsal množství časopiseckých článků i několik knižních publikací. Ale co je pro město Soběslav zvlášť významné: rozhodující měrou se zasloužil o založení místního muzea, v kterém pak působil i ve funkci správce.

Předpokládám, že se druhý díl biografie K. Lustiga bude zabývat právě tímto okruhem jeho aktivit a vznikne tak ucelené dílo, které nebude příznivě přijato jenom v Soběslavi, ale že se jím Mgr. Šťovíček připojí k H. F. Janouškovi, který ve svých literárně historických studiích zpracoval životní osudy básníka J. Š. Broža a z Pohoře pocházejícího J. Vránka, a ke Zdence Maršíkové, autorce životopisu Jaromíra Hrubého a nové biografie Boleslava Jablonského. I zájemci o řečickou minulost a její výrazné osobnosti tak dostanou příležitost rozšířit pole svých vědomostí.

Jak loni přelo a sněžilo

Autor: Jan Frolík

Ve čtvrtek 24. března, kdy tenhle článek píšu, je opět velké sucho a ani v nejbližších dnech nelze očekávat déšť. V průběhu dosavadních březnových týdnů přelo jen jednou, a to ve večerních a nočních hodinách v úterý 15., kdy spadlo v Řečici 4,3 litrů dešťových srážek.

Na vláhu skoupý byl však první jarní měsíc i loni. V našem městě jsem jako pozorovatel srážkových stanic ČHMÚ zaznamenal jen 23,2 l spadlé vody, částečně i ze sněhu. Srážkově podprůměrný byl ale březen v celé ČR (vzhledem k dlouhodobému průměru přinesl jen 58% vláhy). Nejsušší bylo ovšem v loňském roce září (40 % - v Řečici napršelo všehovšudy 8,9 l). Nejštědřejší na vodu byly naopak květen (143 % normálu, v naší obci jí spadlo 111,8 l) a srpen (133 % - 116,3 l, tj. více než v květnu). Pokud jde jen o Řečici, je pak třeba uvést ještě červenec (113,3 l). Roční úhrn srážek za rok 2021 byl v ČR 678 litrů, tedy 99 % normálu. Tomu v podstatě odpovídá i množství naměřené v našem městě: 674,5 l (rok předtím 660,7). Z dlouhodobého hlediska jde o hodnoty v pásmu průměru.

A jak to bylo v roce 2021 se sněhem? Nijak slavné. V lednu a únoru sice padal, ale vzhledem k vyšším denním teplotám rychle odtával. Nejvíce, 18 cm, jsem ho naměřil ráno 20. ledna. Prosinec pak byl ze zimních měsíců nejchabější, jen na Štěpána dosáhla výška sněhové pokrývky alespoň 5 cm. V těchto souvislostech si nemohu nevzpomenout na sněhové nadílky v časech svého dětství a mládí. V zimě 1962/1963, kdy jsem končil základní školní docházku, udeřily dlouhotrvající mrazy a sněžilo takovou měrou, že pololetní volno, které tehdy trvalo týden, bylo

prodlouženo o dalších čtrnáct dní, a přešlo v prázdniny, jimž se říkalo uhelné, protože umožnily školám ušetřit na topivu. K naší velké radosti jsme tak mohli místo učení denně strávit spoustu času lyžováním v krajině kolem Řečice. U Skalek jsme si postavili iglú, v Babkách soutěžili ve slalomu mezi stromy, tam kde byl příhodný svah, budovali z udupaného sněhu můstky a z těch největších létali až do závrtné vzdálenosti dvou a půl metru.

Povstalci a odsouzení

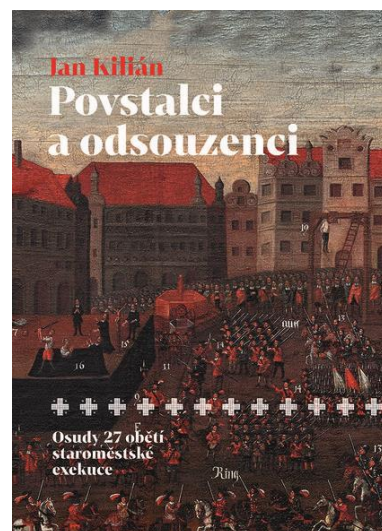
Autor: Stanislav Vaněk (recenze knihy Jana Kilián: Povstalci a odsouzení – osudy 27 obětí staroměstské exekuce)

Kat Jan Mydlář popravil 21. června 1621 dvacet sedm mužů – smrt tří pánů, deseti rytířů a sedmnácti měšťanů na Staroměstském náměstí v Praze byla důsledkem prohraného stavovského povstání a zároveň důrazným varováním nekatolíkům ze strany českého krále Ferdinanda II. Události vymezené defenestrací provedenou 23. května 1618 a bitvou na Bílé Hoře, ke které došlo 8. listopadu 1620 i rozsudek nad rebely, byly pro současníky mementem. Pro jejich potomky znamenaly dějinné trauma, posléze se staly předmětem dějepisného bádání historiků, námětem literárních děl i rozhlasové, televizní a filmové tvorby. Tzv. druhý život popravených se neodvíjel stejně. Několik mediálně proslulých – Jáchym Ondřej Šlik, Václav Budovec z Budova, Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, Jan Jesenius – se „dočkalo“ mnoha odborných studií a knižních monografií. O většině potrestaných však dosud bylo známo málo informací. Tato skutečnost již neplatí, neboť byla vydána publikace s názvem Povstalci a odsouzení – osudy 27 obětí staroměstské exekuce.

PhDr. Jan Kilián nejprve zasazuje dobové události do zemského a evropského kontextu. Posléze, dle pořadí, v jakém byli odsouzení postupně povoláni k výkonu exekuce, pojednává v jednotlivých textových medailonech o jejich rodových i rodinných kořenech, kariéře, majetkových poměrech a politické angažovanosti v době před povstáním i během průběhu vzpoury. Analyzuje soudní proces a popisuje závěrečné chvíle pozemského bytí odsouzených, jakož i životní peripetie jejich blízkých v pobělohorských časech. Publikuje informace, jejichž pomocí lze uvažovat nad některými dosud tradovanými mýty a zároveň posuzovat nově přezkoumané realie. Např. v souvislosti s vykonáním trestu na Prokopu Dvořeckém z Olbramovic nabízí námět ke kritickému zamyšlení – Dvořecký dle dobového svědectví údajně odešel směrem k přihlížejícím a jednomu z nich měl podat pamětní korunovační minci krále Fridricha Falckého. Popravčí lešení však bylo obklopeno vojáky Valdštejnova pluku, kteří měli zamezit jakýmkoliv verbálním i teatrálním projevům odsouzených... V biogramu věnovaném Kryštofu Harantovi z Polžic a Bezdržic lze v souvislosti s dokázanou nepřítomností (dříve tradovaný opak) Albrechta

z Valdštejna při Harantově zatčení na hradě Pecka, ocenit absenci zmínky o spíše historické anekdotě o ulétnuvším klobouku a s tím spojeného citátu, který měl zaznít vůči pozdějšímu generalissimovi císařských vojsk. Autor se také nesnaží spekulativně vyplnit torzovitost archivních pramenů a kapitoly o nejméně mediálně známých z dvaceti sedmi „českých pánů“ ponechává v nevelkém rozsahu, byť plně kompaktní. Přínosná je Kiliánova částečná polemika s PhDr. Josefem Petráněm autorem knihy Staroměstská exekuce (aktualizovaně vydána v letech 1972, 1985 a 1996). Zasluhou důkladného studia mnoha archivních fondů nově vykládá některé jeho dříve zdánlivě nezpochybnitelné závěry, které nyní nabývají odlišnou společenskou a sociální konotaci – týkají se např. výše dosaženého věku Kašpara Kaplíře ze Sulevic a Jindřicha Otty z Losu. Zároveň však svému kolegovi vzdává úctu. Publikace obou historiků jsou mimořádné, přestože časový odstup od jejich napsání (několik desítek let) dokazuje posouvání hranice možností a výsledků badatelství.

Text knihy je doplněn obsáhlým souborem poznámek, množstvím černobílých a barevných fotografií významných uměleckých děl,

aktuální podoby hradních a zámeckých sídel i měšťanských domů jejich popravených vlastníků. Závěr hlavní části publikace tvoří celkový přehled exekucovaných. Z údajů tabulky je patrné, že za vzpouru zaplatilo životem dvacet sedm společensky, ekonomicky, etnicky, sociálně i lidsky odlišných mužů, které ve zlomový okamžik, s výjimkou jednoho, spojovala nekatolická víra. Všichni spíše byli plnoprávními obyvateli zemí Koruny české než „českými pány“ a PhDr. Jan Kilián ve své knize předkládá precizní přehled jejich životních příběhů a osudů pohledem doby, ve které se popsané události odehrály ... Vždyť jeho kniha může rozhodnout o definitivním překonání údajného pobělohorského traumatu.

Historie domu č. p 163 na náměstí Míru v J. Hradci v díle Vladimíra Müllera

Autor: Iva Nováková (Upraveno z rukopisu Vladimíra Müllera, který mi s dalšími rukopisy věnovala spisovatelova sestřenice paní Anna Forejtová.)

Psal se rok 1614 a dům číslo popisné 163 (U hnědého jelena), který stojí dodnes na náměstí Míru v Jindřichově Hradci, prodal Zikmund Hložka ze Žampachu (obec v okrese Ústí nad Orlicí) za 1400 zlatých Melicharu Hoffmanovi z Liboše (obec na Hané, okres Olomouc). Žila v něm tři pokolení zámožné kupecké rodiny Hoffmanů a byla svědky posledního lesku a rychlého pádu pánů z Hradce i nastolení rodu Slavatů.

Snad proto zaujal tento kupecký rod dnes již skoro zapomenutého spisovatele historických románů a povídek Vladimíra Müllera. Román, jehož děj se odehrává v Jindřichově Hradci, nazval Mumraj grošů a vyšel v roce 1970, v nakladatelství Růže, v Českých Budějovicích. V rukopisech, které pocházejí ze spisovatelovy pozůstalosti, se nachází strojopisem napsaná legenda o synu Melichara II. Hoffmana. Jeden z nejbohatších hradeckých kupců zemřel v listopadu 1615. Zůstal po něm testament, ve kterém ustanovil hlavním dědicem syna Melichara – tzv. Studiosa, kterému bylo ale otcovo bohatství naprosto lhostejné.

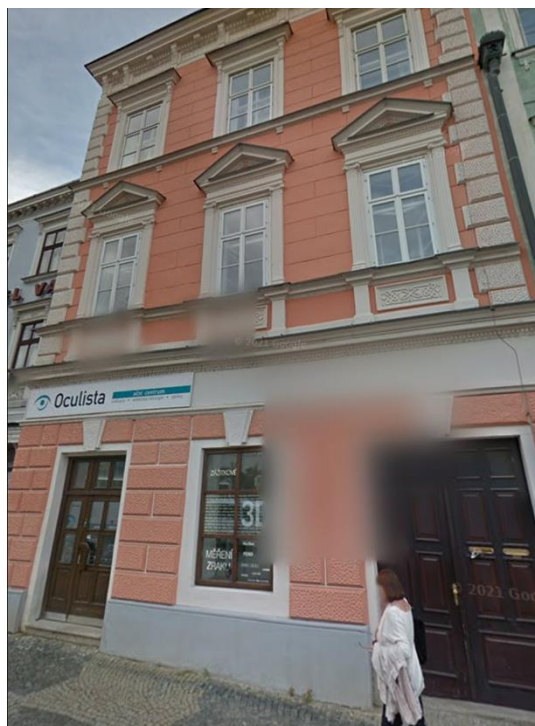

Vladimír Müller (foto: APF Českého rozhlasu).

Jak naložil kupcův syn s tak ohromným dědictvím? Ujal se správy majetku po otci, kterého si nesmírně vážil Vilém Slavata? Vždyť byl Hoffman známý nejen v kraji a po celém království, ale i ve Vídni, Pasově, Norimberku, Prešpurku, Vratislavi! Všude velmi úspěšně. Nechejme tedy promluvit upravenou Müllerovu Legendu o synu bohatcově!

„Hoffman opustí Hradec!“ zněla večer i ráno tato novina městem. Rozum nad tím zůstává stát. Hloučky se tvoří na náměstí, před kostelem, v podhradí, mnozí pospíchají k Melicharovu domu, aby se dověděli víc. Nepotlačili výkřik údivu, když zjistili, že Melichar Studiosus již město opustil. Samotného Slavatu Hoffmanův záměr koupit statek a neobchodovat velmi překvapil, ale nakonec mu dal k odchodu z Hradce souhlas. Melichar šťastně odbyl hostinu na rozloučenou. „Jako dítě bohatcovo jsem se narodil a žil. Teď chci najít světlo pravdy, oheň pravé víry a zemřít v chudobě.“ Správou majetku pověřil na doživotí svého strýce a za úsvitu se vydal ne na statek, ale směrem do Rakouska na dlouhou strastiplnou životní pouť. Možná že ho k tomuto rozhodnutí dovedla četba Kroniky české od Václava Hájka z Libočan. Ohromila ho obzvlášť část o Petru Valdezovi, nesmírném lyonském boháči, který si žil v blahobytu až do roku 1176. V témže roce Francii postihla ohromná morová nákaza. Proto Valdez opustil svůj honosný dům, zřekl se jmění a přijal dobrovolnou chudobu. A tak i Melichar Hoffman, nadšen Veldezovým učením, začal pouť za poznáním pravdy do Svaté země.

Putoval zeměmi rakouskými, dostal se k moři, po něm se přeplavil do země vlašské. Prošel ji celou, než opět nastoupil na loď. Unaven namáhavou cestou, přesto si nepřestal všimnout chrámů, kaplí i poutních míst. Vstupoval do všech svatyní, účastnil se bohoslužeb, naslouchal kázáním. Přemýšlel, srovnával i zůstával stát v rozpacích nad tím, co zaslechl a viděl. „Kde je ta pokora? Kostely výstavné, honosné, jejichž vnitřky se skví zlatými ozdobami proti chrámům bez ozdob? Kde je ta pokora, jež hlásalo Kristovo učení?“ ptal se sám sebe.

Obchodníkův dům dnes – čp. 163/1 na náměstí Míru v J. Hradci (foto: autorka).

Putoval po souši sám, na lodi se stranil poutníků, až se konečně dostal do Svaté země k Vykupitelovu hrobu. Zde chtěl omýt svou duši, pozvednout srdce, najít útočiště před zmatky a pochybami, které ho mučily. Ale ani na tomto místě mu nebyl dopřán klid. Stal se svědkem sporu mezi dvěma duchovními rozdílných církví. Vyostřující se spor ho najednou přinutil zasáhnout a okřiknout je.

„Matete cesty, jež vedou k poznání pravdy, zákony vykládáte podle své potřeby, podle svého prospěchu. Místo abyste jednotlivce a národy spojovali, rozešťáváte je, neučíte je lásce, ale nenávisti. Nevedete je k pokoře, ale k vypínavosti jedněch nad druhými. Všichni jste nehodnými služebníky!“ „Český kacíř!“ ozval se konečně jasný hlas v hluku odporu. „Buřičský rouhač! Nevěrec!“ „Kde je pravda?“ tiše hořekoval. „Kaj se!“ opakoval si. „Ale kde? Kam utéci?“ ptal se sám sebe. A sám si odpověděl:

„Kamkoliv, kde nejsou lidé. Někam na samotu, do pustin...“

Vydal se proto směrem poledním. Šel po mořském břehu, jeho obličej šlehal vítr a písek. Šel zmítán bouří, jeho šat byl zvlhlý od slaného vzduchu i bouří. Vysílený padal únavou. Zase se ale vzmužil. Klopýtal dál. Potkával karavany. Za žebráka byl boháč pokládán. Cestou nepřijímal peníze, jen jídlo, za které byl vděčný.

V pozdním podzimním slunci se vysílený připojil k houfu rozedranců. Šel s houfem, ale nevěděl kam. Tak se s žebráky, mrzáky a malomocnými dostal až k hradbám města svítícího bělostí a páchnoucího špínou. Proti zástupu se vyřítili biřici a vítali ho hrubými výkřiky a holemi. Melichar se snažil biřicům vzepřít a hlasitě protestoval. Byl však spoután a uvržen do vězení. Neuvažoval, jaký trest ho může stihnout. Nemohl. Upadal stále víc do bezvědomí. Jeho tělo se chvělo

zimnicí. Probíral se jen chvílemi a tehdy vydechl přání:

„Kněze...“ Kněz přišel. Jeho hlas slyšel už jen z dálky.

„Odpustíš, Pane, nehodnému synu Melicharu Hoffmanovi? Přijmeš mne? Nejsem už boháč, ale žebrák... Vejdu do Tvého království?“

„Vejdeš, Melichare Hoffmane...“ odpověděl katolický kněz.

„Díky... nebyla má pouť nadarmo...“ a naposledy vydechl.

Dlouho bylo záhadou, jak se asi daří mladému Hoffmanovi v cizině.

Když se po létech Vilém Slavata dozvěděl o jeho konci v egyptském Cairu (Káhiře) s upokojením poznamenal:

„Přece tedy zemřel ve víře samospasitelné.“

(Poznámka: Hoffnamova rodina přijímala totiž pod obojí.)

A pro čtenáře, kteří mají rádi historické události jižních Čech, uvádím další dílo Vladimíra Müllera:

Žebrák s erbem (o životě Šimona Lomnického z Budče), Praha 1941

Pětiletá růže (5 povídek – Rybníkářovo moře – o Krčinovi...), Praha 1968

Núplatný ortel, České Budějovice 1978, Růže

Kdo z koho (povídka z Jindřichohradecka v letech 1618-1620, z knihy Vrchcáby osudu)

Rybníkář Kuba (původně to byla divadelní hra, r. 1942), Praha 1954

Vrchcáby osudu, České Budějovice 1974, Růže

Pro děti:

Pověsti stověžatého města, Třebechovice pod Orebem 1946, A. Dědounek

Vyprávění o Národním divadle, Praha 1963, Orbis

50 let od vzniku CHKO Český kras – 1. část

Autor: Karel Hloušek

Tento rok uplyne právě 50 let, kdy byla založena Chráněná krajinná oblast Český kras. Toto území se rozkládá prakticky od Koněprus, Berounského Závodí a Loděnice až k Černošicím a Radotínu. Na jihu ho ohraničují např. obce a městečka Bykoš, Všeradice, Liteň či Zadní a Hlásná Třebáň, na severu pak již zmíněná Loděnice, dále Bubovice, Mořina a Chýnice.

CHKO má rozlohu přibližně 130 km² a zahrnuje nejcennější část pánve Barrandienu. Jedná se většinou o vápencové území, jenž je historicky

Pouťáč na NPR Koda (foto: autor).

ovlivněno různými krasovými pochody a změnami. Četné pozoruhodné krasové jeskyně, které se zde vyskytují, patří k největším v Čechách. Český kras je též ve světě znám svou vzácnou teplomilnou květenou, zvířenou a v neposlední řadě i nálezy zkamenělých mořských živočichů. Tyto nálezy můžeme obdivovat zejména v prostorách berounského muzea. Zde také v současné době probíhá výstava pod názvem *Český kras očima umělců a dětí*. Tuto výstavu jsem měl možnost osobně zhlédnout a mohu ji případným zájemcům vřele doporučit. Jinak největšími turistickými lákadly zmíněné CHKO jsou bezesporu Koněpruské jeskyně, lomy Velká a Malá Amerika, Svatý Jan pod Skalou, Tetín, Liteň a samozřejmě hrad Karlštejn. Srdcem Českého krasu je však obec Srbsko s přílehlými Národními přírodními rezervacemi Koda a Karlštejn. A tyto 2 rezervace bych také chtěl čtenářům Řečických zajímavostí více přiblížit.

NPR Koda

Národní přírodní rezervace Koda má plochu asi 496 ha a je ohraničena obcemi Tetín, Tobolka a Srbsko. Jedná se povětšinou o členité zalesněné území, které má svůj původ již někdy v prvohorách. Z hlediska geologického je Koda zajímavá hlavně pórovitým sladkovodním vápencem sráženým u krasových pramenů a navazujících úsecích povrchových toků, jenž dostal název *pěnovce*. Tento mimořádný vápenec je mimo jiné zajímavý tím, že rychle obaluje veškeré organické složky, které do vody spadnou, jako třeba např. větvičky, listy stromů, ale i ulity měkkýšů. *Pěnovce* jsou leckdy tak pevné, že byly v minulosti využívány jako stavební prvky u takových staveb jako např. jsou kostel sv. Kateřiny na Tetíně či hrady Karlštejn a Točnick. Za pozornost určitě stojí tzv. *Pěnovcové kaskády* v Císařské a Kodské roklí. Uvnitř rezervace se nalézá či je evidováno téměř 50 jeskyní, z nichž je nejznámější jeskyně Martina v Kodském polesí, jeskyně Koda a jeskyně Ve stráni, ve které byly nalezeny doklady o pobytu člověka z doby bronzové, knovízské i z dob novověku. Květena na Kodě je zastoupena porosty lužního lesa v údolí potoků, strmé stinné svahy kryje les suťový, valnou část Kody pak pokrývají dubohabřiny, doubravy, zřídka však bučiny a nepůvodní smrky. Z bohaté škály chráněných rostlin NPR Koda je třeba jmenovat alespoň *Včelník rakouský*, *Kamejku modronachovou* nebo *Vstavač nachový*, z hub pak vzácnou *Hlízu vrásčitou*. *Řasnatka břichatá* a *Vřetenovka rovnoústá* zastupují v NPR měkkýše, *Stepník rudý* a černoohý pavouky. Z čeledi motýlů jsou zde zajímaví třeba *Stužkonoska dubová* nebo *Otakárek ovocný*, z brouků *Zlatohlávek zlatý* a *Roháč obecný* a z obojživelníků *Mlok skvrnitý*. Kupř. *Čolek obecný*, *Slepýš křehký*, *Ledňáček říční*, *Ostříž lesní*, *Netopýr černý* a *Jezevec lesní* reprezentují na Kodě obratlovce, ptáky a savce.

Osobně jsem NPR Koda navštívil v polovině března tohoto roku. Zvolil jsem trasu po žluté a modré turistické značce od srbské železniční stanice k jeskyni Koda a zpět. Zpočátku jsem se trochu ještě v Srbsku zdržel u závor před kolejemi, kde je poměrně značný železniční ruch, ale pak cesta pokračovala hladce a já v pohodě vystoupal kodskou strání,

Kaplička poblíž mlýnské nádržky (foto: autor).

Kodská jeskyně (foto: autor).

Mlýnská nádržka nad horním kodským mlýnem (foto: autor).

prošel okolo krasové vyvěračky s mlýnem a kapličkou a odtud pak po modré až ke kodske jeskyni. Je nutné podotknout, že v Národní přírodní rezervaci Koda je třeba dodržovat určitá pravidla- tzn. vyvarovat se různého halekání, juchání a tropení různých nepořádků. Také kola různých druhů a značek je záhodno nechat raději v domácích sklepích a garážích. Zkrátka je dobré se v lese chovat jako např. Foglarovi skauti či prostí milovníci přírody a uvědomit si, že zdejší zvířena je zde vlastně doma. Odměnou za přizpůsobivé chování může pak být kouzelné trylkování zpěvných ptáků, klepot ptáků datlovitých či zajímavé pohledy na rašící faunu nebo skalní útvary v údolích a roklích.

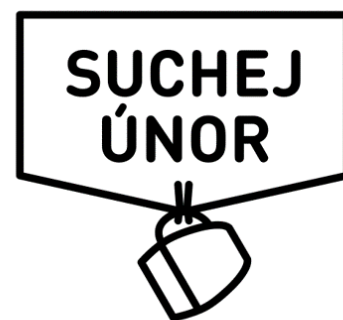
Tramprská osada v Údolí děsů (foto: autor).

Sucej únor

Autor: Veronika Slaninová

Tato kampaň slaví letos desáté výročí. A je čím dál populárnější. Ze všech stran se na nás valí články o tom, že i jedna sklenička vína denně nebo malé pivo už spadá do kategorie rizikového pití alkoholu (a jeřda!) Přiznejme si kdo z nás si během covidové domácí výuky tu skleničku nedopřál? Nápor na nervovou soustavu byl obrovský. A když nebyly zavřené školy, bylo léto (takže grilovačky s přáteli), nebo Vánoce (takže svátky jídla a pití). A když náhodou nebyly zavřené školy, nebylo léto ani Vánoce, tak bylo potřeba žehlit prádlo. Žehlení není kdovíjaká zábava, to mi asi potvrdí většina žen. Trocha vína a odpočinkový film z něj udělají alespoň částečně snesitelnou činnost.

Potom se sklenička snadno stane součástí několika večerů v týdnu. Pravda, rozhodně ne každého večera, ale přesto jen tak, pro vlastní zajímavost, jsem se rozhodla suchý únor letos vyzkoušet. Prý se ukáže, kdo koho ovládá. Více alkoholu, než v naší malé zemičce dle statistik vypijí pouze v Moldavsku a v Litvě. Na jednoho Čecha připadá 14,4 litru čistého alkoholu za rok (kolik by to bylo v přepočtu litrů piva nebo vína?) To už je docela strašidelné číslo. Webové stránky sucejunor.cz slibují nejméně sedm příznivých dopadů, které bude měsíc bez kapky alkoholu mít. Shrnu tedy, jaká byla očekávání a jaké výsledky se (ne)dostavily.

Očekávání:

1. Ze všech stran budu poslouchat: „Cooo? Ty si fakt nedáš? Tak aspoň trošičku...“. Anebo: „Dej si aspoň jednu sklenku, nevíš, co tě čeká venku!“ Případně hlášku inspirovanou filmem Pelíšky: „A vinaři nebudou mít co žrát!“

Nekonalo se nic z toho. Stačilo zmínit, že „suším“ a buď to všichni naprosto a bez poznámek respektovali, nebo dokonce odpověděli větou: „Joo? Já taky!“ Je to velká změna ve vnímání lidí oproti předchozím rokům, pamatuji si, že sušiči byli dříve považováni spíše za suchary a společnost se je snažila přesvědčit, že tím nikomu neprospějí. Tady vidím obrovský

pozitivní dopad kampaně, je vidět, že osvěta padá na úrodnou půdu.

2. Možná to nebude úplně jednoduché a sem tam si řeknu, že by trocha piva po obědě neuškodila anebo že by sklenička vína večer po náročném dni přišla vhod.

Naopak – bylo to jednodušší, než jsem čekala. Žádná chuť, žádný stesk. Dokonce ani při žehlení kupy prádla. Důležitou roli totiž hraje výběr vhodného filmu. Takže jsem si místo vína koupila předplatné Netflixu.

Výsledky, které se měly dle webu kampaně „Sucej únor“ po měsíci dostavit:

1. Čistá hlava

ANO. A okolí na to spoléhá. Automaticky se stanete šoféry, kteří bezpečně dopraví unavenou společnost z oslav. Na horách budete ráno žádání o ibalgin na „bušící permoničky“, protože vy ho přece nepotřebujete.

2. Osobní hrdost

Vůbec NE. Souhlasím s názorem, že normální je nepít a měsíc bez kapky alkoholu nepovažuji za žádné hrdinství. Kdyby šlo o měsíc bez kousíčku čokolády, to by byla jiná! To, kdybych vydržela, budu se nosit jako páv. Ale takovou výzvu našťěší zatím nikdo nevymyslel.

3. Lepší spánek

Asi ANO. Když si večer dáte místo skleničky vína čaj s meduňkou a levandulí, měli byste ráno být více odpočinutí. Tvrdí to i chytré hodinky, které sledují kvalitu spánku. Bez alkoholu byl podle nich kvalitnější, klidnější, s nižší tepovou frekvencí a vyrovnanou dechovou frekvencí. Nejspíše jsou chytrější než já. Sama žádný zásadní rozdíl nepocítuji, přesto budu věřit vědě a jejím grafům (když už ty hodinky mám).

4. Víc energie

NE. Ale domnívám se, že v tom má prsty spíše listopadové prodělání covidu, od kterého se mi zásoby energie zatím nedaří doplnit. Nemám pocit, že bych jí měla bez kapky alkoholu výrazně víc.

5. Kila dolů

Bohužel NE. Tento efekt popisují zejména muži, kteří dříve pili 6-10 piv denně a najednou ho úplně vynechali. Na druhou stranu – jsem

ráda, že do této kategorie poživatelů nepatřím. Pravda, cmunda k obědu si o zapití pivem říká, ale podobnou službu udělá Birell, který mám zejména ve verzi „červený pomeranč“ náramně ráda.

6. Omezení kouření

NE. Respektive – při spotřebě 0 ks cigaret se jejich počet snižuje těžko. A reference z okolí chybí, mezi spřátelenými sušiči jsou též samí nekuřáci.

7. Vděčná peněženka

ANO i NE. Záleží, čím alkohol nahradíte. Birell bývá dražší než lahvové pivo. Předplatné Netflixu stojí jako dvě láhve vína. Čaj z vlastních bylinek je velmi levný (pravda, zadarmo ne, obzvláště pro bývalé klienty Bohemia Energy). V restauraci za nealkoholické nápoje utratíte mnohem více než za alkoholické. Takže pokud budete sedět doma a pít místo alkoholu vodu z kohoutku, patrně velmi ušetříte

(ale také vám bude hodně špatně po zapití té nedělní cmundy). Jinak výraznou úsporu ve financích nejspíš čekat nemůžete.

Celkové dojmy

Z pohledu matky tří dětí nešlo o žádnou výjimečnou událost. Už jsem zažila 3 x 9 suchých měsíců a po narození synů byla moje spotřeba alkoholu dalších mnoho měsíců také téměř nulová, takže tato akce byla vlastně jen takovou kapkou v moři. I přesto jsem slyšela, že játra zašeptala: „Děkujeme!“, neboť nejmladšímu synovi už bude osm let. Když únor skončil, vlastně jsem vůbec neměla potřebu si skleničku vína dát. Cucla jsem si spíše symbolicky u benefičního koncertu pro Ukrajinu. Žít bez alkoholu je vlastně úplně samozřejmé. Tedy... Skoro samozřejmé. Pivo u letní grilovačky po náročném cyklovýletě nebude úplně k zahazení, to si nebudeme nalhávat. Za rok budu sušit zase a věřím, že nás bude zase o pár desítek tisíc víc. Přidáte se?

Obyvatelé Nítovic vás dovolují pozvat na již tradiční akci

BENÁTSKÁ NOC V NÍTOVICÍCH

9. 7. 2022 od časného podvečera (17 h) do pozdní noci

Můžete se těšit na

- Živá hudba v podání kapely LAZARETH
- Tanec ve vašem podání
- Romantické projíždky na osvětlených lodičkách
- Ohňostroj
- Procházky při lampionovém osvětlení při svitu měsíce
- Zábava pro děti, skákací hrad
- Hru v pétanque

A k tomu občerstvení a nápoje všeho druhu!

Vstupné dobrovolné.

Těšíme se na vaši návštěvu v Nítovicích!

Základní a mateřská škola

Lyžařský kurz 2022

Autor: Aneta Novotná, 8. B

Dne 27. 2. jsme se sešli 8. a 9. třída, abychom vyrazili na lyžařský kurz na Lipně. Všichni jsme se setkali v brzkých ranních hodinách u autobusu doprovázeni rodiči a ověšení kufry a lyžařskými potřebami. Usadili jsme se do autobusu, zamávali jsme rodičům a vyrazili směr Lipno, penzion Kobylnice.

Po příjezdu do penzionu jsme se rychle ubytovali, převlékli do lyžařského a vyrazili na sjezdovku. Po tom, co jsme dorazili na svah, jsme se rozdělili na tři skupiny, lyžaři pod vedením paní učitelky Sobotkové, nelyžaři pod vedením Karla Macha a snowboardáči pod vedením zkušeného horala pana učitele Michálka. Pro nás lyžaře byla velká sranda sledovat skupinu nelyžařů. Po dvou hodinách lyžování jsme se všichni vrátili zpět do penzionu, vybalili si a vydali se na večeři. Po večeři jsme se dozvěděli program na celý týden. Každý den jsme od rána do večera lyžovali až na střed, která byla plánována jako odpočinkový den. Po obědě jsme všichni šli k lipenskému aquaparku, kde jsme se rozdělili. Polovina se šla vykoupat a druhá skupina šla na dobrodružnou túru s panem učitelem Michálkem. V průběhu túry některým došlo, že nezvolili vhodnou obuv, která sice ladila k nové bundě, ale pro chůzi po zledovatělé sjezdovce se nehodila. Po celém dni nás čekal večerní program, kde jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí o první pomoci, o lyžařských stylech, a nakonec proběhlo pěvecké vystoupení kluků, které si byli donuceni připravit jako "odměnu" za rušení nočního klidu.

Na pátek jsme měli všichni připravené masky, které jsme si vzali na lyžařské oblečení. Nejvíce jsme se těšili na masky našich učitelů. Karel a pan učitel Michálek nakonec vyrazili s maskou vlastního obličeje a jediná paní učitelka Sobotková neklamala a na svah vyrazila v kostýmu anděla. Mezi nejvtipnější masky patřila smrt, divoženka, lidožrout a medvěd. Určitě jsme byli všichni na svahu středem pozornosti. Všichni budeme vzpomínat na večerní schůzky na pokoji, kde jsme bouchli ne jedno nealkoholické šampaňo. Sedm dní hodně rychle uteklo a po návratu domů jsme se všichni shodli, že na lyžařský kurz 2022 budeme moc rádi vzpomínat. Snad si to námi užili i naši učitelé, protože my bychom na lyžáku vydrželi klidně měsíc.

Za celý náš lyžařský tým bychom chtěli poděkovat našim učitelům za trpělivost. 8. A, 8. B a 9. třída.

40. výročí zahájení provozu v naší mateřské škole

Autor: Jana Jandová

V letošním roce oslavila Mateřská škola v Kardašově Řečici 40. výročí zahájení provozu, ke kterému došlo 4. ledna 1982.

Do té doby mateřská škola sídlila od 15.10.1945 v budově bývalé pomocné třídy ve Školní ulici. Ve školní kronice se dočteme, že na školní rok 1945/46 bylo zapsáno 36 dětí. Byla zde zaměstnána jedna učitelka a její pomocnice. O rok později přibyla k dětem ještě jedna paní učitelka. Až do roku 1949 počet zapsaných dětí neustále klesal. V Kardašově Řečici byla totiž v provozu ještě Klášterní mateřská škola, která se těšila velké oblibě ze strany místního občanstva. Většina dětí tedy chodila tam a v mateřské škole jich bylo zapsáno sotva 12. Děti mělo přilákat zavedení celodenního provozu, podávání svačin a hraní maňáskového divadla. V červnu

1950 bylo na další školní rok zapsáno 43 dětí. Mateřská škola se rozrostla o jednu třídu, kterou pomohl vybudovat národní podnik Delta.

V roce 1974 se začíná na MNV jednat o výstavbě nové MŠ, jelikož stávající nemá dostatečnou kapacitu a nesplňuje hygienické podmínky. Její výstavba byla zahájena v říjnu 1977 a slavnostní otevření bylo stanoveno na 18.12.1981.

Mateřská škola byla postavena v tzv. „Akci Z“, což znamená, že byla postavena brigádnicky. Prací se účastnily rodiče i prarodiče budoucích školáčků a přijetí do nové mateřské školy bylo

podmíněno určitým počtem zdarma odpracovaných hodin. Finančními prostředky přispěly i tehdejší místní podniky – JZD, Státní lesy, Státní rybářství, KOH-I-NOOR a každý z těchto podniků měl v mateřské škole přidělen určitý počet míst pro děti svých zaměstnanců. Nová mateřská škola byla postavena pro 130 dětí ve věku 2–6 let, a i tato kapacita byla nedostačující. Ve čtyřech třídách bylo i po 35 dětech. O děti pečovalo 8 učitelek, 2 kuchařky, vedoucí stravovny a 4 uklízečky. Ředitelkou v té době byla paní Růžena Císařová, která měla velké zásluhy na shánění materiálů pro stavbu i zařízení prostor nové mateřské školy. Za dobu své

existence prošla škola i zahrada mnoha proměnami a úpravami.

Po roce 1990 ale začalo dětí ubývat. Nejdříve byla tato změna pozitivní, třídy nebyly přeplněné, ale postupně už se nedařilo naplnit všechny 4 třídy. Nejprve ubyla jedna třída, která se začala používat jako tělocvična. Později už byly obsazeny jen dvě třídy. Další volné oddělení bylo využito jako městská knihovna. V roce 2003 začalo dětí zase přibývat a tělocvična se opět proměnila ve fungující třídu. Od školního roku 2010/2011 jsou již v provozu všechny čtyři třídy.

Dne 1.1.2004 se mateřská škola stala součástí právního subjektu Základní škola a Mateřská škola Kardašova Řečice. Současná kapacita mateřské školy je 105 dětí a je spádovou školou pro 9 obcí. V letošním školním roce je zapsáno 83 dětí, a to i děti dvouleté. Nyní se o děti stará 11 kvalifikovaných pedagogických pracovníků (8 učitelů, 3 asistentky pedagoga) a 1 nepedagogická pracovníce (školní asistentka), 6 správních zaměstnankyň (vedoucí kuchyně, 2 kuchařky, školnice, 2 uklízečky). Ze získaných grantů se podařilo v roce 2006 obnovit prvky na školní zahradě, v roce 2007 vybudovat parkoviště před mateřskou školou a v roce 2008 zajistit kompletní výměnu oken, dveří a celkové zateplení budovy. V rámci rekonstrukce byla vyměněna dlažba na chodnících a upravena přední část zahrady. Ve školním roce 2009/2010 byl získán grant na výměnu dětských stolů a židlí, další grant z Mikroregionu Řečicko pomohl dovybavit školní zahradu dřevěnými prvky. Z grantu Jihočeského kraje za spoluúčasti Města Kardašova Řečice se podařila vybavit také v roce 2011 školní kuchyni konvektomatem a varným centrem.

V roce 2012 byla třída „Sluníčko“ zařízena novými stoly, židlemi a šatnami. V roce 2013 došlo k navýšení počtu sociálních zařízení

z důvodu končící výjimky, která byla udělena na kapacitu mateřské školy 105 dětí. V každé umývárně a na WC přibýlo pro děti jedno umyvadlo a jeden záchod. Byly vyměněny z bezpečnostních důvodů ve všech umývárkách sprchové vaničky za sprchové kouty, které nevyhovovaly svou dostupností dětem, ale i bezpečnému pohybu v umývárkách. Došlo k zabezpečení budovy. Všechny třídy byly vybaveny videotelefony. Z grantu Mikroregionu Řečicko, byl financován nábytek do koupelen. Dále do každé třídy na začátku září 2013 přibyl jeden stůl a šest židlí, které jsou využívány nejstaršími dětmi. Nové šatní skříňky přibýly do šaten tříd „Ovečky“, „Míček“ a „Dráček“. Zapojením do Rozvojového programu Podpora logopedické prevence v předškolním vzdělávání v roce 2014 bylo získáno 76 566 Kč na koupi pomůcek pro rozvoj sluchu, hrubé a jemné motoriky. Náš zřizovatel investoval v roce 2014 do zahrady MŠ. Došlo k výměně betonových chodníků, k vybudování nových pískovišť, k úpravě zatravněných ploch a k vyrovnaní dlažby v altáncích. Zadní část zahrady, byla opatřena novým oplocením. Byly umístěny nové herní sportovní prvky „Pyramida“ a trampolína. V roce 2015 došlo k zavezení septiku, který zabíral poměrně velkou přední část zahrady. Byly vysazeny nové keře kolem plotu. V roce 2016 se do MŠ investovalo více než 2 500 000 Kč. A to na rekonstrukci umýváren a WC z dotace Jihočeského kraje z Mikroregionu Řečicko, část nákladů musel doinvestovat zřizovatel z obecních prostředků a 200 000 Kč jsme vyhráli v soutěži „Domestos“. Dále zřizovatel uhradil výměnu osvětlení ve třídách a hernách, bylo vyměněno také několik dveří. I zahrada nezůstala bez povšimnutí. Staré altány, které již byly ve špatném stavu, byly nahrazeny před prázdninami novými. Zahradní prvky byly

doplněny o balanční most, kladinu, hrazdu a lezeckou sestavu ve tvaru Z, která je umístěna v zadní části zahrady. Bylo také vyměněno venkovní osvětlení. Opět jsme se zapojili do Rozvojového programu Podpora logopedické prevence v předškolním vzdělávání v roce 2016 a byla pořízena diagnostická pomůcka „Klokanův kufr“ a logopedické pomůcky z edice „Jazyk a řeč“. Od ledna 2017 se naše škola zapojila do Operačního programu Výzkum, vývoj, vzdělání „Realizace lokálních sítí MŠ v gramotnostech“ který je spolufinancován Evropskou unií. Děti tak mohou pracovat s novými pomůckami, které slouží k rozvoji polytechnické výchovy. Během prázdnin byl vybudován plot s podezdívkou, novými brankami a bránou za cca 1 000 000,- Kč. V září byly všechny třídy a herny vybaveny novým nábytkem. Od srpna do října 2018 byly rekonstruovány na všech třídách kuchyňky. Na podzim, byla zahrada nově osázena stromy a keři. O prázdninách 2019 na nevyhovujících terasách vznikla hřiště a mlhoviště s povrchem SmartSoft. Na konci roku 2020 byla v areálu vybudovaná zpevněná plocha na parkování pro zaměstnance. Všechna tato vylepšení se mohla uskutečnit díky pochopení a vstřícnosti zřizovatele školy Městského úřadu v Kardašově Řečici.

Ale mnoho úprav nás ještě čeká hlavně v technické části budovy, která je nedotknutá. Na výměnu čeká vzduchotechnika, el. rozvody a vytápění. Dále je nutná oprava omítek ve všech prostorách, rekonstrukce spojovací chodby, šaten a WC zaměstnanců. Za tuto dobu se vystřídalo velké množství pedagogických i provozních zaměstnanců pod vedením paní Růženy Císařové (do srpna 1988), paní Jaroslavy Vlkové (od září 1988 do srpna 2008), paní Mgr. Dany Machové (od září 2008 do ledna 2012) a Bc. Jany Jandové (od února 2012).

Cílem výchovně vzdělávací práce učitelů školy je rozvoj osobnosti dítěte, možnost jeho seberealizace a co největší rozvinutí schopnosti zvládat nároky života. K tomuto účelu jsou využívány různé metody a formy práce. Vytváříme povědomí o mezilidských a morálních hodnotách, rozvíjíme řečové schopnosti, pohybové dovednosti, hrubou a jemnou motoriku. Hlavním naším cílem je bohaté, podnětné a zajímavé prostředí, ve kterém se děti budou cítit bezpečně a spokojeně.

Mezi nadstandardní činnosti v naší školce patří logopedické chvíle, hudebně – pohybový kroužek, kroužek aerobiku, kurz Předškolák ve spolupráci se ZŠ. Vedeme děti k ekologické výchově, poznávání okolního světa, využíváme prožitkové učení, k čemuž nám napomáhají i tematické akce, které probíhají po celý školní rok. Např. každoročně nás navštěvuje záchranná stanice IKAROS se zvířaty a ptáky, uskutečňujeme dlouhé vycházky do přírody, pozorujeme výlovy rybníků. Předškoláci navštěvují dopravní hřiště a předplavecký výcvik v Jindřichově Hradci. Připravujeme pro děti mikulášskou nadílku, vánoční besídku, karneval. S předškoláky se jezdíme vlakem podívat na Krýzovy jesličky do Jindřichova Hradce. Před Vánocemi a Velikonocemi pořádáme společná tvořivá odpoledne s rodiči. Chodíme sáňkovat na kopec v areálu školky, vynášíme „paní Zimu“, stavíme a zdobíme máj. Ke Dni matek děti nacvičují vystoupení pro rodiče, Mezinárodní den dětí oslavujeme cestou za pokladem a zábavným programem na zahradě. Děti se účastní divadelních představení v prostorách školky, výstav a besed např. s policií ČR, se zdravotníky, s knihovnicí a dalšími odborníky z praxe. Školní rok zakončujeme školním výletem, Zahradní slavností, spaním s předškoláky a slavnostním rozloučením na radnici.

I když je plánování v dnešní nejisté době hodně obtížné, rádi bychom ve spolupráci se zřizovatelem mateřské školy a společně s Vámi toto výročí oslavili!

Pokud situace dovolí, plánujeme ve čtvrtek 16. června 2022 v odpoledních hodinách budovu mateřské školy zpřístupnit veřejnosti a za příznivého počasí oslavit na školní zahradě 40 let od zahájení provozu mateřské školy. Kromě výstavy školních fotografií a výtvarných prací dětí se můžete těšit na zábavné odpoledne plné her spojené se slavnostním stužkováním letošních předškoláků.

Závěrem bych chtěla poděkovat za Vaši dlouholetou přízeň, důvěru, podporu a všem našim bývalým i současným zaměstnancům poděkovat za jejich práci a popřát hodně zdraví.

Řečická mateřská škola dříve a dnes... (foto: archiv MŠ).

- inzerce -

Bývalý pedagog poskytne od poloviny května v Kardašově Řečici doučování v češtině a matematice žákům 6. až 9. tříd ZŠ. Mobil: 728 448 374.

- inzerce -

Bistro Veselé sousedky na náměstí J. Hrubého přijme brigádníky na obsluhu. Více informací na tel: 773939907 nebo přímo v provozovně.

*Ředitelství Základní školy a Mateřské školy v Kardašově Řečici
vyhlašuje*

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY PRO ŠKOLNÍ ROK 2022/2023

*Zápis se uskuteční 4. května 2022
v Mateřské škole v Kardašově Řečici,
v době: 10.00 – 11.30 hod. a 13.00 – 15.00 hod.*

*Pro dítě, které dosáhne do 31.8.2022 pěti let,
je předškolní vzdělávání povinné!*

K zápisu si prosím přineste:

- Kopii rodného listu dítěte
- Občanský průkaz zákonného zástupce
- Kartičku ZP dítěte/

Tiskopisy k vyplnění a další informace na www.zskrecice.cz.

Informace o rozsahu zpracovávaných osobních údajů, způsobu zpracování osobních údajů i o právech, která máte v souvislosti s ochranou osobních údajů - čl. 13 a 14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) - naleznete na webových stránkách školy:

www.zskrecice.cz

- inzerce

WWW.JHCOMP.CZ

INTERNET A DIGITÁLNÍ TV

**až 1000 Mbps
160+ programů**

Hasiči

Mladí hasiči

Autor: Lenka Heřmánková

V sobotu 18. 12. 2021 jsme se s mladými hasiči vydali na „cestu za pokladem“. Děti po cestě plnily různé úkoly a sbíraly písmenka do tajenky a nápovědy, které je navedly k místu, kde byl ukrytý poklad. Za závěr jsme si upekli burty. Děti již pilně trénují na soutěže.

Aktivita mladých hasičů (foto: archiv SDH).

Sbírka pro Ukrajinu a pomoc Moravě

Autor: Lenka Heřmánková

V měsících únoru a březnu proběhlo několik materiálních sbírek na pomoc Ukrajině. Vybírán byl zdravotnický materiál, teplé oblečení, hygienické potřeby, trvanlivé potraviny a další. Materiál byl v hasičárně rozdělen, zabalen a připraven k odvozu. Materiál se vždy podařilo dobrovolníkům na Ukrajině dopravit až do Kyjeva, Charkova a Černihivu. Tímto bychom chtěli poděkovat všem dárcům.

O víkendu 20.3. – 21.3.2022 vyrazilo několik našich členů opět „dobrovolničit“ na jižní Moravu. I když už je téměř 9 měsíců po tornádu, stále je zde práce. Tentokrát jsme vypomohli s výstavbou nové střechy na rodinném domě.

Převoz sbírky pro Ukrajinu (foto: archiv SDH).

Sbírka pro Ukrajinu a snímek z pomoci řečických hasičů na Moravě (foto: archiv SDH).

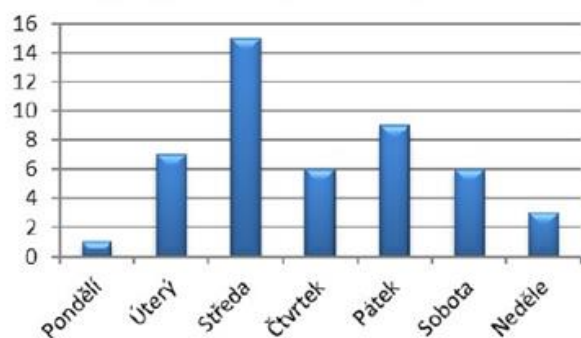

Ministatistika výjezdů JSDH K. Řečice v roce 2021

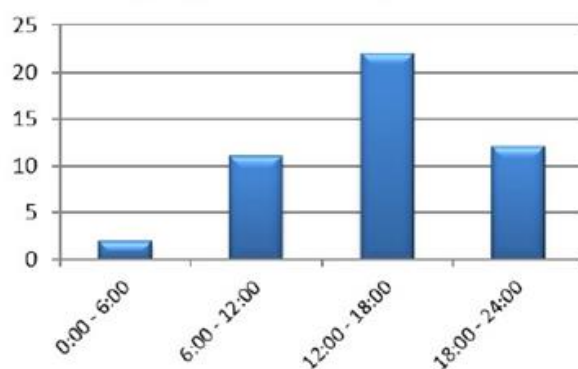
Autor: Lenka Heřmánková

V roce 2021 vyjela naše jednotka ke 47 událostem. Z celkového počtu to byl 3x planý poplach, 11x požár a 34x technická pomoc (spadlé stromy, čištění kanalizace a podobně). Celkový čas strávený u událostí je 168 hodin. Další činnosti: „dobrovolničení“ na jižní Moravě – přibližně 390 hodin.

Počty výjezdů v jednotlivých dnech

Počty výjezdů v různých časech

Roste počet požárů v přírodě, hasiči apelují

Naše statistiky zcela jasně ukazují, že právě březen a duben jsou měsíce, kdy hasiči vyjíždějí k požárům v přírodním prostředí častěji než kdykoli jindy v průběhu roku. Ze zkušeností víme, že za většinou požárů stojí lidská neopatrnost a nedbalost, nedovolené rozdělávání ohně, a především pak zmiňované pálení kleslí a biologického odpadu. A to vše bez ohledu na povětrnostní podmínky – vítr a sucho.

Ať už se jedná o pálení nebo rozdělávání ohňů ve volné přírodě, varujeme: suchý hořící porost v kombinaci s větrem a případné nedodržení bezpečnostních zásad může způsobit velké škody jak na majetku, tak především na životech a zdraví! Pokud není nezbytně nutné, vyvarujte se v tomto suchém období jakéhokoli zakládání ohně v přírodě!

Pokud se přesto rozhodnete spalovat, přečtěte si naše rady:

Nejprve je nutné připomenout, že **vypalování porostů** a suché trávy je zákonem zakázáno!!!

Co mě čeká při porušení platné legislativy?

- podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, nesmí fyzická osoba provádět vypalování porostů, jinak se dopustí přestupku podle § 78 odst. 1 písm. s) citovaného zákona.
 - o Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 25 000,- Kč.
- Podle § 5 odst. 2 citovaného zákona právnické a podnikající fyzické osoby nesmí vypalovat porosty. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření jsou povinny předem oznámit územně příslušnému HZS kraje, který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat.
- o Při porušení této povinnosti se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba přestupku podle § 76 odst. 2 písm. n) citovaného zákona. Za tento přestupek jim může být uložena pokuta až do výše 500 000,- Kč.

Pálení (spalování)

Při spalování (pálení), kterým označujeme kontrolované spalování přírodních materiálů za podmínek určených dotčenými zákony (zákon o požární ochraně, zákon o ovzduší, zákon o lesích, zákon o odpadech a další) a za podmínek stanovených vyhláškami obcí, pak hrozí zvýšené nebezpečí vzniku požáru. Shrabané porosty či odpad jsou často velmi suché a hrozí tak rychlé rozšíření požáru do okolí, na další objekty či plochu se suchou vegetací. Je proto nutné dodržovat minimálně základní opatření.

Jaká pravidla dodržovat při pálení?

- velikost hromad zeleného odpadu po úklidu (případně zbytků po těžbě) zvolte tak, aby shořely během doby, kdy je na místě přítomen dospělý dozor (v lese musí dozor konat minimálně dvoučlenná skupina osob starších 18 let),
- při náhlém zhoršení počasí – silném větru – pálení ihned přerušte a oheň uhaste,
- místo pro pálení izolujte pruhem širokým nejméně 1 m, kde budou odstraněny hořlavé materiály až na zeminu,
- u požářiště mějte připravené jednoduché hasební prostředky, jako jsou např. písek, zem, kbelík s vodou apod.,
- místo pálení můžete opustit až po úplném uhašení a požářiště ještě pravidelně kontrolujte,
- příjezdové cesty vedoucí k místům spalování nesmí být zataraseny,
- spalovat klesť či odpad lze pouze v bezpečné vzdálenosti od obytných nebo hospodářských objektů,
- osoba mladší 15 let nemůže odpad spalovat bez přítomnosti osoby starší 18 let, která je spalováním pověřena.

Jak nahlásit pálení?

Pro podnikající fyzické a právnické osoby platí povinnost ohlašovat pálení na Krajské operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje.

Zákonná povinnost se nevztahuje na fyzické osoby, které pálí na svém soukromém pozemku. Pokud ale fyzická osoba plánuje pálit odpad, doporučujeme jej na operační středisko také nahlásit.

Nejjednodušším způsobem nahlášení je prostřednictvím internetového formuláře na webových stránkách Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje www.hzs.jck.cz (formulář na pálení je jedním z bannerů na pravé straně - <https://paleni.izscr.cz>). Případně lze pálení nahlásit telefonicky na číslech **950 230 801 – 804**.

Pálení nikdy nenahlašujte na tísňové linky 112 a 150.

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KARDAŠOVA ŘEČICE
POŘÁDÁ A SRDEČNĚ VÁS ZVE NA**

HASIČSKOU SOUTĚŽ V POŽÁRNÍM ÚTOKU A VEČERNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

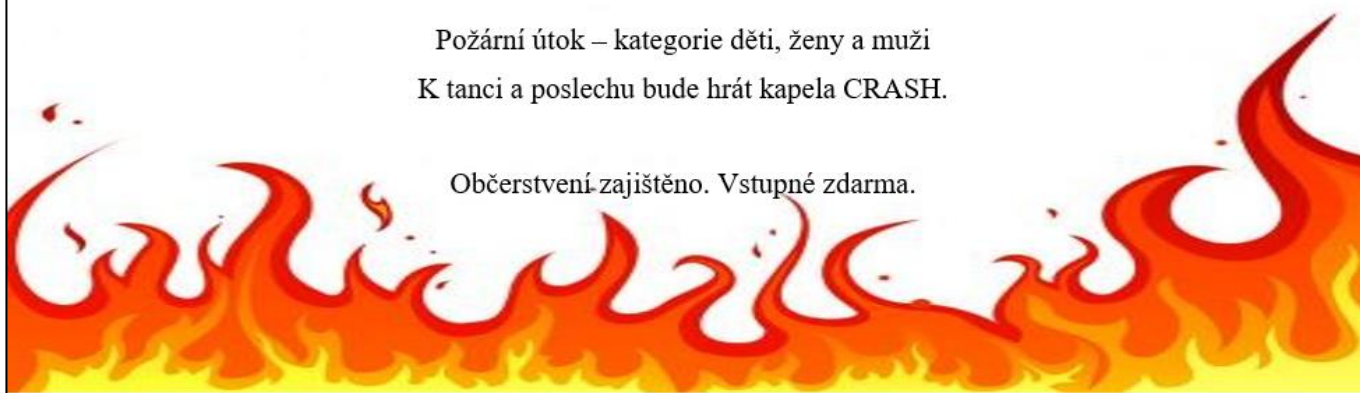

**11.6.2022 od 15:00
fotbalové hřiště v K. Řečici**

Požární útok – kategorie děti, ženy a muži
K tanci a poslechu bude hrát kapela CRASH.

Občerstvení zajištěno. Vstupné zdarma.

Jihomoravský kraj
uděluje

PAMĚTNÍ LIST

**Jednotce sboru dobrovolných hasičů
Kardašova Řečice**

za mimořádné pracovní nasazení a významnou pomoc
při zvládnutí krizové situace zapříčiněné extrémní bouří s tornádem,
které postihlo správní území Jihomoravského kraje dne 24. června 2021.

Mgr. Jan Grolich
V Brně 17. prosince 2021

Divadelní spolek

Týnsští divadelníci představili komedii Natěrač

Autor: Tomáš Englický

Kardašovořečická kulturní sezóna letošního roku byla zahájena 18. února 2022 divadelním představením anglického autora Donalda Churchilla „Natěrač“. Inscenaci „přivezli“ do Kardašovy Řečice členové Divadelního spolku Vltavan z Týna nad Vltavou, se kterým náš soubor Tylův úzce spolupracuje po několik sezón. Pro nás ochotníky je vždy velikým svátkem zahrát si na Týnském „Otáčku“, a i proto jsme velice rádi pozvali „Týňáky“ k nám. Režisér Jiří Bergler představil inscenaci s motivem manželské nevěry, v níž malíř pokojů vystupuje jako náhradník za nepřítomného manžela záletnice. Zmíněný malíř je ale nejen zdatným mistrem svého řemesla, ale též hereckého umění. A tak náhradního manžela ztvárnil s takovou grácií, že skončí sveden sokyní své záletné zákaznice. Divadelní hra tří protagonistů „Natěrač“ byla plná komických scén a erotično z ní sálalo vydatnou měrou. Potlesk stovky spokojených diváků dal jasně najevo, že obecenstvo bylo nadmíru spokojeno a po nechtěné pauze v bohatém kulturním dění našeho města, je o divadelní produkci velký zájem.

Představení Natěrač. Zleva: Iveta Tomanová, Dušan Menšík a Kamila Růžičková (foto: N. Semerád).

Nyní se již všichni těšíme na očekávanou premiéru domácího souboru s názvem „Ženy Jindřicha VIII.“ v režii Radky Volfové, ohlášenu na druhou polovinu dubna. Na sklonku měsíce května navíc budou v Kardašově Řečici hostovat ochotníci z Deštné s inscenací „Brouk v hlavě“. Pojďme se opět sejit a zasmát se v nelehkých dobách.

Premiéra konečně bude! Ženy Jindřicha VIII. aneb chudák král(em)

Autor: Radka Volfová

Rok se s rokem sešel, přidal se další a pak ještě jeden a konečně se dočkáme. Když otáčím stránky našeho divadelního kalendáře dozadu, nestačím se divit, jak dalece musím zajít, abych se dopátrala k začátku Jindry – tak zní pracovní název našeho divadla. Píše se rok 2019 a my 13. října tohoto roku zasedáme společně ke stolům a začínáme první čtenou. Společně se scházíme celý říjen a listopad. Zkoušíme jednou týdně a v prosinci si ordinujeme adventní volno, protože do konce dubna, kdy je naplánovaná premiéra je přeci času dost, tak proč se uhnat. Jenže pak se začnou dít podivuhodné věci. Jakási divná nemoc, které se říká covid nám hatí plány. Absolutně rozbourá veškeré dění v kultuře, v lidských životech, dění na celém světě. Zavírají se divadla, školy, kraje, okresy a naše tolik plánovaná premiéra se ruší. Nevadí, přesuneme hraní na podzim, to už bude dobře. Taková slova zněla tenkrát z našich naivních úst. Podzimní premiéra se ale díky druhé vlně ruší také a my věšíme kostýmy na hřebíky podruhé. Dobře tedy, budeme hrát na jaře. Hlavně, že jsme všichni zdraví a držíme, to je to nejdůležitější. Na jaře bude teploučko, rozkvetou kytičky a po nemoci už nezbyde nikde ani rouška. Ale to jsme nečekali, že bude ještě hůř, než doposud bylo.

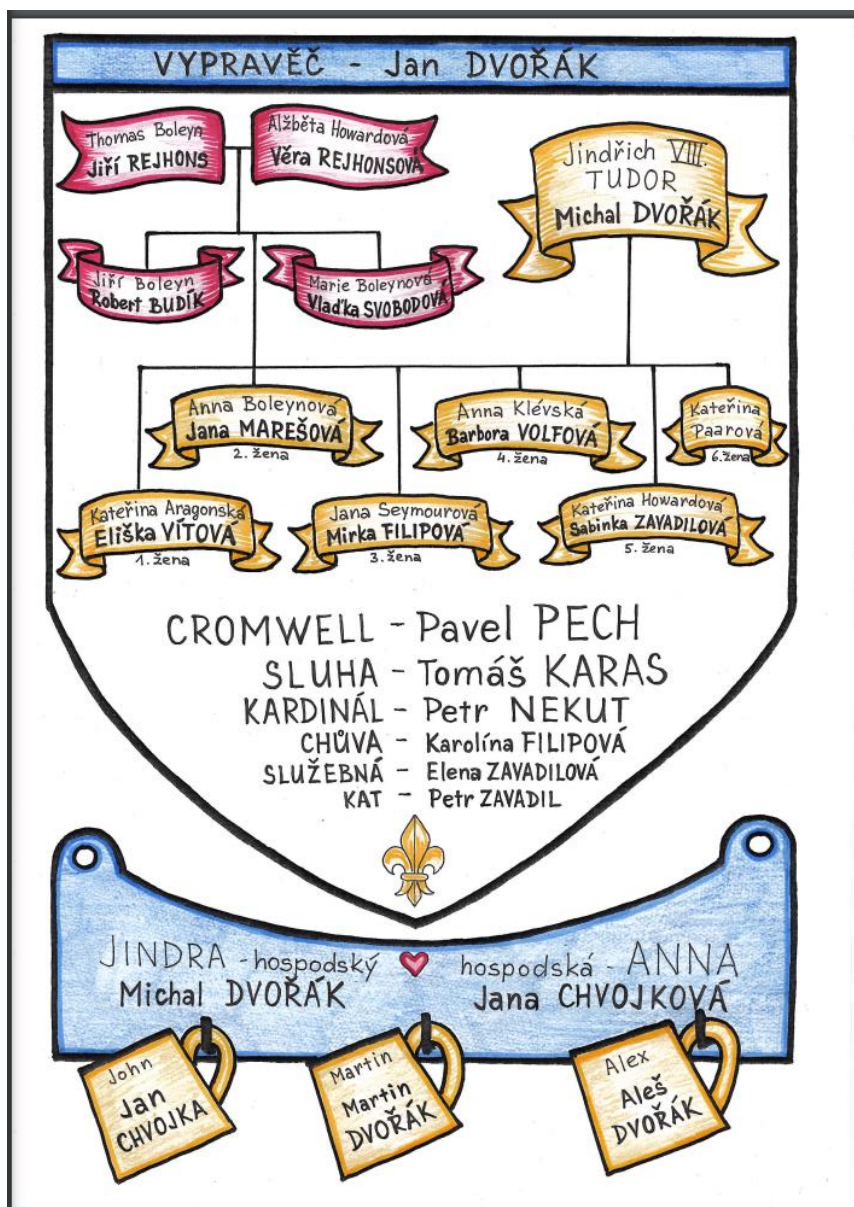
Třetí vlna covidu nám vzala jednu z hlavních rolí, Vládu Kalinu. Bolelo to, bolí to. Divadlo jde stranou, nemáme vůbec nejmenší chuť dívat se do scénářů. Půl roku nám trvalo, než nám došlo, že Vláda na nás kouká z divadelního nebe a říká tím svým typickým humorem: dejte to, už kvůli mně musíte! Držím vám pěstičky, budu pořád s vámi, a ne že to zvořete! A dopadlo to tak, že jsme se pustili opět do zkoušení, našli nové herce, přeobsadili pár rolí a zkoušíme pro vás co to jde. Na jevišti se bude otáčet plno herců - 12 žen a 10 mužů. Za oponou pro vás pracují dvě nápovědy, jeden zvukař, jedna inspicie, dva kulísáči, jedna malířka kulisačka, jedna rekvizitářka, jedna kostymérka a kadeřnice. A to je pořádná nálož lidí. Na zkouškách je tím pádem živo, veselo a někdy i těсно. Ale nás to baví a jsme rádi, že se scházíme.

Tak tedy, tramtáráááááá:

Milé naše obecenstvo, vážení naši diváci. Dovoluji si vás touto cestou pozvat s konečnou platností na slavnostní premiéru naší historické komedie Ženy Jindřicha VIII., aneb chudák král(em), která se uskuteční v pátek 22. dubna. Reprižku si stříhneme hned v sobotu 23. dubna a pro ty, kteří tento víkend mají napilno, zahrajeme Jindřicha ještě v pátek 29. dubna. Hrajeme vždy od 19 hodin v KD Kardašova Řečice.

Nu a jelikož máme stále husinu v zádech a pokoru na duši, rozhodli jsme se zahrát benefiční představení pro zaměstnance Nemocnice Jindřichův Hradec, jako poděkování, jak se o nás v těch nejtěžších dobách obětavě starali. Představení si dovolíme zahrát dne 28. května v sále DDM Jindřichův Hradec. A protože jsme kejklíři, budeme s divadlem i cestovat. Rádi zajedeme s naší družinou do Lišova, Deštné, Lomnice nad Lužnicí, či na zámek v Jindřichově Hradci. Prostě kam nás časem vítr zavane, tam nás můžete vidět. S úctou, pokorou a těšením se na vás!

Přehled rolí a herců v připravované divadelní hře Ženy Jindřicha VIII. aneb chudák král(em) (foto: archiv autorky).

- inzerce

2022

PRODEJ KUŘIC

FIRMA NOVÁK RADOMYŠL

KARDAŠOVA ŘEČICE - 14.15 hod.

NÁMĚSTÍ

U RYCH. OBČERSTVENÍ

DNE : 4.3 / 1.4 / 29.4 / 27.5 / 24.6 / 22.7 / 19.8 / 16.9 / 14.10 / 11.11

červené, černé, kropenaté, modré, žíhané, bílé, kohouti

stáří 20 týdnů

tel. 602115750

cena 200 Kč/ks

www.drubez-novak.cz

FK Kardašova Řečice

Fotbalová mládež

Autor: Tomáš Pražák a Pavlína Neugebauerová

Co je nového na hřišti FK Kardašova Řečice 1922? Jak jsme vás již informovali, došlo k instalaci nového osvětlení hrací plochy. V těchto dnech zároveň dochází k náročné renovaci trávníku na hlavním hřišti, z toho důvodu budeme celé jaro hrát zápasy na tréninkovém hřišti. V jednotlivých kategoriích probíhala zimní příprava hráčů na jarní část soutěže okresního přeboru.

Starší a mladší žáci

Hráče čekají na jaře 4 turnaje a 5 samostatných zápasů okresního přeboru. Nejbližší domácí zápas odehrajeme 30. 4. v 10 hod., soupeřem bude Nová Bystřice.

Starší přípravka

Kluci odehráli zimní ligu ve Starých Hodějovicích. Celkem se jednalo o 17 zápasů v rámci 4 turnajů.

Sestava a branky: Vistak M. 5, Vistak O. 1, Michl M. 10, Bartůněk J. 1, TranQuang T. 2, Fuchak Y. 1, Burtyn V. 1, Hrdlička M. 1, Vodička P. 1, Dombrovič 1, Mach Š. 1, Kodymová M.

Slovo trenéra: „Turnaj nám určitě ukázal spoustu situací, ve kterých jsme se zlepšili, ale samozřejmě i ty, na kterých musíme stále pracovat. Shrnu bych tento turnaj asi tak, že když jsme odcestovali v plné sestavě, tak nás naši hráči opravdu velmi příjemně překvapovali a jsme moc rádi, že si berou naše rady z tréninků k srdci. Po pár měsících společné práce jsme konečně ochutnali chuť vítězství a já věřím, že právě to nám dodá síly do dalších bojů.“

V rámci jara se hráči zúčastní 6 turnajů a dalších zápasů. Nejbližší domácí zápasy odehrajeme 14. 5. od 10 hodin.

Mladší přípravka

Mladé fotbalisty čekají na jaře 4 turnaje a 4 samostatné zápasy. Během zimy děti odehráli turnaje v Táboře a přípravné zápasy v J. Hradci.

Fotbalová školička

Naši nejmladší hráči rovněž sbírali fotbalové zkušenosti v rámci série turnajů Zimní halové ligy ve Starých Hodějovicích a dále na zápasech v Táboře.

Sestava a branky: Lašřovka A. 6, Maršák P. 37, Kodym A. 2, Michal S., Závodný A. 12, Šimek J. 1, Randlová V., Janoušek J. 1, Kubát F. 1, Vaňas D., Nedoma M., TranQuang D. 1

Hodnocení trenéra: „Zejména závěrečné kolo zimní ligy přineslo zcela vyrovnané zápasy a o vítězích rozhodlo to, kdo proměnil více brankových příležitostí. Celé naše působení na tomto turnaji hodnotíme velice kladně. Podařilo se nám zapojit do zápasů velké množství dětí a mohli jsme tak sbírat cenné zkušenosti potřebné pro další rozvoj. Konfrontace s týmy jako jsou Písek, Tábořsko nebo Benešov je velmi prospěšná.“

Dále nabízíme sportování pro děti ukrajinských uprchlíků, stačí přijít na hřiště jakékoli pondělí nebo čtvrtek v 16:30 a zapojit se. Budeme se snažit přivést děti, v této těžké době, na lepší myšlenky. Již se první děti zapojily, takže se nemusí bát přijít ani další.

Informace o naší činnosti naleznete na stránkách minizaci-kr.wbs.cz a na facebook skupině minizáci Kardaška.

Fotbalová školička (foto: archiv FK)

Slavia v Kardašově Řečici

Výročí řečického fotbalu

Autor: Jaroslav Tomša

Jsou různá výročí ale toto je pro Sokol Kardašova Řečice velmi významné a to proto, že slaví 100 let od založení fotbalu. Slaví také 100 let Baník Ostrava a náš nejstarší klub v republice Slavia Praha 130 let!

Já začal hrát za žáky K. Řečice pod vedením pana učitele Maršíka v roce 1956. Hrávali jsme předzápasy mužům jinak jsme dospělí fotbal neviděli ani televize nebyla všude doma. Nejvíce se mi tehdy líbili: brankář Láďa Krejča (později Soběslav), Eda Adámek nejstarší (byl také na testech ve Slavii Praha), Vlasta Kopenec, Jirka Vacek, Jan Pražina (Klenov), Franta Žížka, Jarda Trepka (později Soběslav), Vlasta Vojta (vojna Benešov-divize), klan bří Lepičů: Luboš (Bechyně K.P.), Jan (Dukla Jemčina K.P.), Milan, Láďa, Karel a Petr Nekutovi a další.

Později když jsem trénoval, tak bratři Roubíkoví, Vašek a Zbyněk, Slávek Pivec, Láďa Bouzek, Franta Mach st., Vráfa Markéz, bratři Nový, Radim Zíka, Pozníček ml., Míra Bílek, Míra Michal, Blízek, Tomáš Houska, Jirka Vaněk, Sláva Studený, Jiří Jech ml., Fr. Mach ml. a další.

Když už jsem končil s trénováním tak nejvíce pomáhal Robert Vyhlička jak fotbalově, tak organizačně. Kardašova Řečice měla také mezinárodního rozhodčího, a to Jiřího Jecha ml. Velmi skromný sportovec, který ze sebe nikdy nedělal frajera a ke každému se choval a chová velmi kamarádsky.

Určitě jsem na spousty hráčů zapomněl, ale za více jak 50 let co se fotbalu věnuji (15. let ve Veselí nad Lužnicí) nemohu všechny vyjmenovat. Chtěl bych ještě vyzvednout Aleše Brunera, Míru Bílka a starostu Petra Nekutu, kteří udělali pro Řečický fotbal strašně moc! Patří jim velké uznání.

Byl bych velmi rád, aby v K. Řečici naše odbočka Slavia K. Řečice pod vedením Josefa Městeckého a Milana Lepiče byla vnímána, že reprezentuje na celostátní úrovni K. Řečici. Přijďte mezi nás! Děti, studenti a důchodci za 150,- Kč/rok ostatní 350,-Kč/rok.

Život odbočky i v této nelehké době

Autor: Marie Městecká

Ani nám slávistům není lhostejná situace na Ukrajině, a proto Odbor přátel Slavie zřídil transparentní účet, na který i někteří členové naší odbočky přispěli a sportovní centrum (hotel) Eden uvolnilo volnou kapacitu pro uprchlé ženy a děti. Členové odbočky podporují Slavii Praha výjezdy na fotbalovou a konferenční ligu anebo se setkávají v hojném počtu v Plzeňské pivnici.

- inzerce

DOMÁCNOSTI I FIRMY

**ZABEZPEČOVACÍ
A KAMEROVÉ
SYSTEMY**

Návrhy řešení i realizace

WWW.JHCOMP.CZ

Historické okénko

Průmyslový a stavební rozvoj našeho města

Autor: Aneta Chvojková (z Místopisu Řečice Kardašovy I.)

Průmyslový rozmach v Českých zemích nastal v průběhu 18. století. V jeho čele stál jednoznačně průmysl textilní, na počátku 19. století se k němu přidala i další odvětví jako sklářství, hutnictví nebo pivovarnictví a cukrovarnictví. Průmyslovou revoluci započal rozmach moderní vědy, průmyslových technologií a myšlenek. V Kardašově Řečici jednoznačně přispělo k rozvoji průmyslu zahájení železniční dopravy v roce 1887, což umožnilo městu nové obchodní spojení s okolím...

Jedním z prvních podnikatelů, kteří využili této příležitosti, byl vídeňský továrník Leopold Epstein. Pan Epstein zakoupil staré kontribuční sýpky (sýpky dříve sloužily k přechovávání obilí) v Americe a nechal je přestavět na textilní továrnu. V Řečici tak začala výroba hedvábných látek a dobře prosperující továrna v prvních letech zaměstnávala až 300 dělníků. Svého rozmachu se dočkal také panský pivovar, který byl rozšířen a zaznamenával významný odbyt. Ve městě vzniklo četné množství drobných obchodů, zejména hokynářství (obchod s drobným spotřebním zbožím) a obchody se smíšeným zbožím. Průmysl a obchod pozvedl blahobyt obyvatel města a přispěl k čilejšímu stavebnímu ruchu.

Továrna v Americe, srpen 1906 (foto: archiv autorky).

Vystavěna byla například nádražní budova nebo vodárna u Pichovského rybníka a také několik obytných domů.

V roce 1896 prodal L. Epstein textilní továrnu bratrům Baumovým, kteří ještě v tomto roce nechali vystavět nový obytný dům u Lažanské cesty. Na začátku 20. století začal hostinský Jakub Bubeníček spolu se zednickým mistrem Bartolomějem Vítou stavět nové domy na prodej. Domy šly velmi dobře na odbyt, zejména díky neustálému rozmachu textilní továrny. V této době také došlo k přidružení parní pily, druhého většího průmyslového podniku ve městě, pod textilní továrnu. Parní pila se nacházela v místech dnešního bývalého podniku Skalka. Při pile bylo postaveno také obytné stavení s kancelářskou místností a později došlo k připojení jatek.

Řečice prožívala velký rozkvět až do září 1904, kdy náhle přišel úpadek továrny. Přes 350 dělníků a několik úředníků se ocitlo bez práce a většina z nich byla nucena opustit město a najít si obživu jinde. Stěhovali se do průmyslovějších krajů, především do Moravské Olešnice, do Březové nebo do Ústí nad Orlicí. Někteří se dokonce vydali mnohem dále, přes oceán až do Ameriky. Ve městě zůstali pouze ti, kteří již měli dům s polností nebo začali pracovat se dřevem v Bubeníčkově pile. Textilní továrna přešla do vlastnictví řečického rodáka, toho času žijícího v Rakousku, Karla Šímy. Šíma rozprodal všechny stavy na výrobu hedvábných látek a nechal do Řečice dopravit z továrny v Rakousku několik starších ručních stavů na výrobu plyše. Místo původních 350 dělníků jich nyní pracovalo v továrně pouze pět až šest, a to pouze díky potřebě zpracovat zbývající suroviny.

Továrna v Americe, v popředí budova s nápisem „Suchomel a spol. – dřevěné zboží“, rok 1921 (foto: archiv autorky).

Dejmka přibyla v roce 1925 nová parní pila na rozcestí pohořské a klenovské cesty. Zeť Karla Šímy, Ferdinand Eifler začal v roce 1921 opravovat zanedbané a zpustlé tovární budovy svého tchána. Opravil vnitřek, obnovil kotelnu, objednal nové, nejmodernější stroje a zahájil ve velkém výrobu plyšové látky. V roce 1928 měla Eiflerova továrna 19 velkých dvou-člunkových strojů, na každém z nich bylo možné vyrábět šest kusů zboží najednou. Dále 2 nejmodernější lisovací stroje a 2 stroje na imitaci kožesin. V té době zaměstnávala továrna 70 dělníků a 5 úředníků. Někteří zaměstnanci za práci do Řečice dojížděli i z okolí. Od června 1928 začal se zase Řečicí rozléhat zvuk tovární píšťaly, jako tomu bylo před čtvrt stoletím...

Bývalou Kopicovu továrničku na pouzdra v Lažanech koupil v roce 1928 Jaroslav Franc. Začal v ní vyrábět hračky a zaměstnával asi 10 dělníků. Pouzdrařský závod Ludvíka Veselého vyráběl pouzdra na hodinky a šperky, které vyvážel i do Polska a Rakouska. V centru města si otevřel dílnu na výrobu lihovin, trestí, octů a voňavek Josef Brož, který v sezóně zaměstnával až 20 osob. Václav Nekuť se zabýval kolářstvím, výrobou dětských vozíků, lyží a sáněk, které ve velkém vyvážel. Velký ruch je také u řečického nádraží, kde se obchoduje se dřevem z místních lesů. Některé dny se nakládá i několik vagónů dříví, které jsou rozváženy nejen po republice, ale i do zahraničí. Po

válce vzniklo také Rolnické družstvo skladištní, které skupovalo plodiny místních i okolních zemědělců a prodávalo zemědělské potřeby. Počet jeho členů se pohyboval okolo 300. Významný rozvoj zaznamenalo i řečické rybářství, které dříve vedl Paarovský velkostatek nebo bankovnictví. Až do války byl v Řečici pouze jeden peněžní ústav – Občanská záložna založená v roce 1873. Po válce byla zřízena Živnostenská záložna, Jindřichohradecká spořitelna (v radnici) a Okresní hospodářská záložna (v hostinci u Suchomelů).

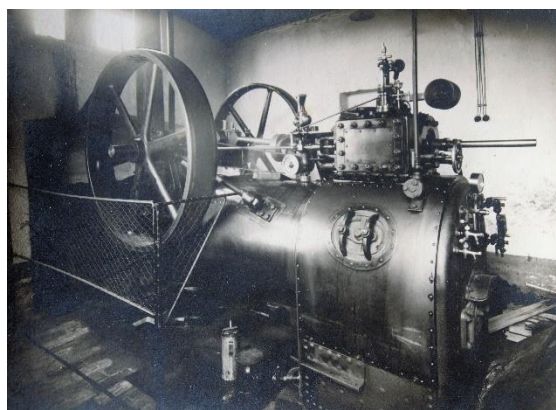

„Rudolf Dvořák – továrna na nábytek“. Vlevo fotografie se zaměstnanci (R. Dvořák uprostřed v bílém), vpravo nahoře výroba, dole kotelná (foto: a.a.).

VÝROBA A VÝVOZ TRESTÍ
JOSEF BROŽ, KARDAŠ. ŘEČICE (Čechy).
Člen vývozního spolku v Praze. :: Účet poštovní spořitelny rakouské 125.218. :: Adresa telegramů: BROŽ, TRESTÉ, KARDAŠOVA ŘEČICE.
Dodavatel mnoha vývozů v Rakousko-uherském mocnářství. — Přímý dovoz čaje. — Vlastní mletí koření. — Výroba prášků do pečiva: Chutín, vanilinový cukr, Kynetín, Vejcin. — Ovocné šťávy vlastního lisování. — Vlastní balírny čaje, modře atd. Vlastní výroba bedniček.
Splatno v Karďasově Řečici, žalovatelno ve Veselí n. Luž. Čís. zak. **B.511**
ppa: F. F. J. J. Brož, Karďas. Řečice, dne **19. března** 191 **8.**
Pan **Jan Skalník** **z d e !**
Děkujeme Vám za Vaši ctenou písemn. lask. nám udělenou zakázku **2 kusů** **osobně** a zaslali jsme na Váš ct. řád, a nebezpečí fco poštou (drahou) jedno balení obsahující celkem **2 bedny** kusů.
1 3 5 10 K h
2 bedny B.511/12 kusů 1250 prací arom. prášek á 24 K 100 kusů
franko bedny 300 ..
franko stanice K.Řečice
10 kartáčů z rýž.slámy á 3.20 K32 ..
10 " " á 3.50 K35 ..
10 kg vaseliny á 3.70 K37 ..
404 ..

30 placen
1918

„Josef Brož – výroba a vývoz trestí“. V hlavičce: „Dodavatel mnoha vývozů v Rakousko-uherském mocnářství. Přímý dovoz čaje. Vlastní mletí koření. Výroba prášků do pečiva: chutín, vanilinový cukr, kynetín, vejcin. Ovocné šťávy vlastního lisování. Vlastní balírny čaje, modře atd. Vlastní výroba bedniček.“ Faktura z roku 1918 (foto: a.a.).

Rozhovor s Petrem Hanzlíkem

Extrémní triatlonové závody

Autor: Aneta Chvojková

Před časem jsme vám přinesli rozhovor s cestovatelem a sportovcem Petrem Hanzlíkem o jeho vášni pro musherství, zimní krajinu a dobrodružné výpravy. Nyní publikujeme druhou část rozhovoru na téma extrémních triatlonových závodů...

Kdy jste se poprvé začal zajímat o „Iron mana“?

První ročník tohoto závodu se u nás konal v roce 1981 v Plzni a závodilo se na vzdálenostech 2 km plavání, 200 km na kole a 20 km běh. Myšlenka mě velmi zaujala a v dalším roce jsem se zúčastnil závodu Železný muž ve Slavkově u Brna. V té době se nám zrovna narodil syn Petr. Byly to takové prvopočátky, jediný závod svého druhu v Československu. Už tenkrát se ho ale účastnilo hodně lidí.

Před závodem jste určitě musel absolvovat náročnou přípravu. Jak probíhala?

Každý, kdo se chtěl na závod přihlásit, musel projít sérií lékařských prohlídek. Všem účastníkům pan doktor Daněk, šéf tělovýchovného lékařství v Brně, napsal osobní dopis, ve kterém nás upozorňoval, že každá jedna disciplína je mezní a spojení všech tří dohromady může způsobit i smrtelnou příhodu. Všichni jsme do toho šli, aniž bychom věděli, co s námi závod udělá. Do té doby tady totiž s takovým typem závodu nebyly zkušenosti.

V přípravě jsem byl prakticky neustále, protože jsem se pravidelně účastnil různých závodů a byl jsem tak stále v „zápřahu“. Jezdil jsem na kole, dělal canicross (terénní sport se psem napojeným na laně, pozn. redakce) ... Plavání jsem také trénoval společně se svým psem, například v Třeboni se mnou absolvoval závod o délce čtyři kilometry. Plavat jsem zkoušel na Králku, ale tam se mi po chvíli už motala hlava, jak jsem pořád plaval tam a zpět.

V jakých podmínkách a na jaké vzdálenosti se závodilo?

Plavání na 3,8 km jsme absolvovali v zavodňovací nádrži. Voda měla maximálně 15 °C a v té době jsme neměli k dispozici žádné vybavení v podobě neoprenů a podobně, místo toho jsme se mazali indulonou. Závod začal ve čtyři hodiny ráno, kolem nádrže byli záchranáři připraveni tahat závodníky z vody a také sanitky, které je rovnou odvážely do nemocnice. Hodně závodníků utrpělo podchlazení organismu, protože ve vodě strávili příliš hodně času. Plavali jsme napříč nádrží tam a zpět a rozhodčí na břehu nám to počítali, každý závodník měl na čepici napsané číslo. Když jsme vylezli z nádrže, byli jsme naprosto ztuhlí a zahřívali jsme se ve spacácích. Museli jsme se alespoň trochu „dát dohromady“ před další částí závodu, což bylo 180 km jízdy na kole. Závěrem se

Sportovci podávají rozhovor po absolvování plavecké části závodu, Petr Hanzlík vpravo (foto: archiv P.H.).

Regenerace ve spacácích po plavecké části závodu (foto: archiv P.H.).

běžela trasa maratonové délky Slavkov – Bučovice – Slavkov – Bučovice – Slavkov. Běželo se po hlavní silnici, kolem nás jezdila auta. Pan doktor Daněk pomohl zařídit, abychom na sobě měli alespoň nějaké reflexní prvky, protože se počítalo s tím, že někteří závodníci budou dobíhat až v pozdních nočních hodinách a mohli by mít narušený rovnovážný systém.

Za jaký čas se vám podařilo závod absolvovat?

Závod probíhal celý den, čas se neměřil od začátku do konce, ale sčítaly se časy jednotlivých disciplín. Po sečtení jsem se vešel do 11 hodin.

Nezbytnou součástí takovýchto závodů je občerstvení a regenerace. Jak toto probíhalo při závodech?

Na občerstvovacích stanicích byl například rýžový nákyp nebo jsme využívali vlastní občerstvení. Ale vymoženosti dnešní doby, jakou jsou například energetické tyčinky nebo různé masti a gely na regeneraci, to tenkrát vůbec nebylo. Pomatuji si, že jsem vypil asi 8 litrů „ionfáku“, což byl nápoj, který v té době nikdo neuměl pořádně namíchat. Úbytek váhy po takovém závodě byl šest až sedm kilo. Nejlepší výkony jsem podával, když jsem měl linecké koláče s tvarohem a rozinkami, to bylo všechno, co jsem měl tenkrát na závodech k dispozici.

Zúčastnil jste se ještě nějakých podobných závodů?

Ještě jsem dělal Boubínskému muži v roce 1985. Startovalo ve Volarech 1. září. Plavalo se v normální, 25 m bazénu, voda měla 25 stupňů a pak jsme jeli v mraze na kole 80 km po Šumavě. Byl to velký teplotní rozdíl. A nakonec se běželo do strmého kopce, tam a zpátky, „pouze“ 20 km. Několikrát jsem také běžel závod po hřebenech Krkonoš nebo Jizerskou padesátku a pak i krátké triatlony nebo Betonového muže...

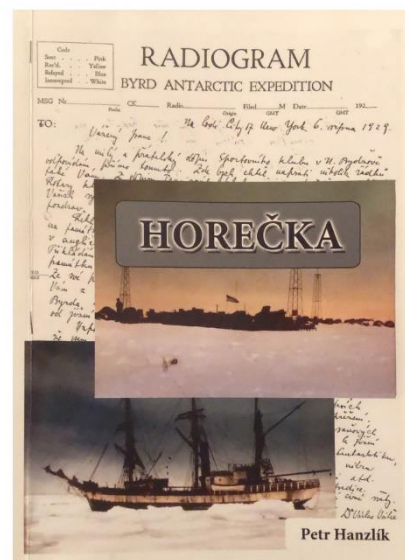
O dalších extrémních výzvěch Petra Hanzlíka a dalších sportovců se můžete dočíst v jeho nové, loni vydané knize Horečka...

Petr Hanzlík na kole při závodě „Železný muž“ (foto: archiv P.H.).

Odpocínek po cyklistické části závodu (foto: archiv P.H.).

Pamětní medaile „Železný muž“ ze závodu ve Slavkově u Brna v roce 1982, vpravo obálka nové knihy „Horečka“ (foto: archiv P.H.).

Předávání cen za odpadový dohazník. Ceny předávala místostarostka Dana Machová. Vpravo žáci mateřské školy (foto: N. Semerád.).

Žáci v řečické mateřské škole (foto: N. Semerád.).

Fotbalisté FK K. Řečice. Vlevo starší přípravek, vpravo fotbalová školička (archiv FK).

Mladí hasiči z Kardašovy Řečice v terénu a v hasičské zbrojnici (archiv SDH).

Vlevo: členové OP Slavia u řečické radnice (foto: K. Šafářová), vpravo: březnový pohled na řečický kostel přes nově vysazené stromy v ulici Nádražní (foto: N. Semerád), dole: účastníci lyžařského výcviku základní školy (archiv ZŠ).

